

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 15.000 TL. 26 Mart 1994 Sayı: 90

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Toroslar'da, Karadeniz'de, Dersim'de

Umudu büyütenlere selam olsun

- **DERSİM'DE ÇATIŞMA:** 18 Mart'ta Çemişgezek'te meydana gelen çatışmada katledilen 3 Devrimci Sol gerillasının kimlikleri açıklandı... Devlet çatışmaya ve katliama ilişkin gelişmeleri örtbas etmeye çalışıyor...

Devrimci Sol

gerillalarından Nazım Karaca, Mürsel Göleli ve Feride Karaca'nın cenazeleri sloganlarla, Devrimci Sol bayraklarıyla Elazığ ve İstanbul'da toprağa verildi.

- **HOZAT'TA KEPENKLER KAPATILDI. DAĞLAR ŞEHİT GERİLLALARI YAKILAN ATEŞLERLE SELAMLADI**

Faşizmin seçim oyununa alınılması
Seçimlere katılmayalım!

- Kürt halkının seçime katılması engellenip, bir halkın iradesi yok sayılırken, seçim oyununun bir parçası olmanın demokratiklikla, ilericilikle, yurtseverlikle bağdaşır bir yanı yoktur. "Faşistler, gericiler kazanmasın" diyerek oy kullanmanın bu seçimlerde kötü-nün iyisini seçmekten de öte faşizmin төrүнүн meşrulaştırmaya hizmet edeceği unutulmamalıdır.

- Adaylıktan çekilerek, sandığa gitmeyerek faşizmin seçim oyununu bozmalı, generalleri kendi tercihleriyle baş-başa bırakmalıyız. SEÇİMLERE KATILMAYALIM, FAŞİZMİN SEÇİM OYUNUNU BOZALIM!

21 MART Newroz ateşi dört bir yanda alevlendi

Zulme, zorbalığa, sömürüye başkaldırının yıldönümü, özgürlük ateşleriyle, türküler ve halaylarla kutlandı.

Newroz ateşleri, İstanbul'un varoşlarından Kürdistan'ın kırlarına kadar dört bir yanda halklarımızın özgürlüğü için, mücadele için, gerilla için tutuşturuldu.

Özgürlük uğruna ödenen nice bedellerdir Newroz. Yine bedeller ödendi bu Newroz'da da. Bedenler yandı, işkencelere göğüs gerildi. Gözaltılar yaşandı. Ve "Biji Newroz" sloganı devletin "resmi bayram" demagojisini aşarak "yenigün"ün doğuşunu ulaştırdı halka.

MERHABA

Gelecek, güzelliği, mücadeleyi kucaklamayı ike edinen tüm okurlarımıza bir kez daha merhaba...

Sözümüze yine bir toplatma haberi vererek başlıyoruz. 89. sayımız da "Devrimci Sol örgütünün propagandasını yaptığını" gerekçeyle toplatıldı. Bu "gerekçe" ise "Şehit düşen her gençlinin yerini yenileri dolduracak" ve "Devlet dövlüşüne yününecek" başlıklı yazılarımıza atfen alınıyordu.

Bu memleketin yasalarına göre, zulmü yazmak da yasak, zulme karşı bir kartal gibi dağlarda direnenleri de... Emekçi halklarımız her şeyin yasaklandığı bir ülkede, ebbette ezilen, sömürülen halkın direnişini, mücadelesini an-

latanlar da yasaklamaları şaşırtıcı değil. Ama halkların mücadelesini engellemedikleri gibi, mücadelesinin de sesini boğamayacaklar.

Toplatılmalan, verilen para cezaların, açılan davaların yanı sıra, her hafta birkaç böremüzün basılmasını, çalışmalarımızın gözaltına alınmasını, mücadelelerin bir parçası olduğunu söylüyor. Son olarak Mersin muhabirimiz Yüksel Dinç de Newroz gösterisini izleyen gözaltına alındı. Ebbette karşılığımız sorunlar salt fiziki değil, ekonomik açıdan da cendere altına alıma çalışıyorlar.

Ama baramayacaklar. Halklarımızın direnişinin, mücadelesinin sesi ol-

maya çalışan gazetemiz okurlarının sahlpenme duygusuyla şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da ayakta kalmaya devam edecektir.

Gazetemize yönelik baskılara cevap olarak, daha güçlü bir gazete için her okumuzu bir gazete çalışanı gibi bize haber ve fotoğraflar göndermeye, mektuplar yazmaya, her sayımızı her hafta yeni bir kişiye daha ulaştırma ve maddi destek olmaya çağırıyoruz.

Geçtiğimiz hafta devrimcilerin gündemini kapakta verdığımız Newroz, şehit Dersim gençlerini ve seçmeler oluşturdu. Dolayısıyla sayılarımızın açılışını da bu konular taşıyor. Yeniden görüşmek dileğiyle...

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

- Yarmık seçimi reddedelim 3
- Dağlarda umudu büyütenlere selam olsun... 4-5
- Gerilla halkın isyandır... Yıldızlar Ordu şehitlerini anlatıyor... 6
- Haklar ve Özgürlükler Platformu Bismil, Kolp ve Lice'deydi... 7
- Newroz ateşi dört bir yanda alevlendi... 8-9
- İşçi Partisi'nin fırsatçılığı ve İktidarluluğu... İzmir'de MHP'nin seçim terörü... 10
- Angola'da iç savaşın 1.5 yılı... Devrimciler Filistin halkının ve şehitlerinin yanındaydı... 11
- Ulusal onurun temsilcisi faşizm değil, devrimcilerdir 12-13
- Kurtuluşumuzun yolu şehitlerimizin yoludur 14-15
- Daha fazla fedakarlık ve özveri 16
- Kamraları tersyüz etmek... Nusret Demiralı yasa, kural tanımayor 17
- NOKTA "CIA yayımları"nın kaçınıcı sarasında?... 18
- Kamu çalışanlarına bayram müjdesi değil, seçim yatırımı... 19
- Zorunlu tasarruf gace edilmeye çalışıyor... Türk-İş sadece Çiller'i mi destekliyor? 20
- 12 tarm işçisi yaşamını yitirdi... Çaydaki sömürüye son... Tütün üreticileri mağdur... 21
- Ahlaksızlığın temsali 22
- Dünya Tiyatrolar Günü'ne seçim engeli... 23

Tepeden tırnağa onur, adalet ve namusun ve inatçı bir kavgaanın dağların doruklarında esen rüzgarları...
Hırçın Karadeniz'in ve Dersim'in yiğit çocukları...
"Bulutları da bayraklaştırdılar Yarın güneşte dalgalandırmak için"

"Bayrağımızı öpüyor, şehitlerimizi selamlıyorum"

"Bir kızım vardı, çiçeğim, canım, saçının teline zarar gelmesine kıyamadığım, gülüşüne doyamadığım. 'Özel tim operasyon yaptı' dediler. 17 yaşında kopardılar çiçeğimi... Ağrıtlardan sesim kısıldı, gözyaşlarımın gözünarlarını kurudu da acım dinmedi. Neden dedim, niçin kıydılar gencecik kızıma...

Artık biliyorum dost kim, düşman kim, terörist kim, insan kim. Zulmün, sömürünün, işkence ve katliamların sorumlularını artık tanıyorum. Ve devrimciler, halkın kavgasına koşanları, ölümü hiçe sayarak halkın adaleti için savaşanları tanıyorum. Bir kızım vardı, binlerce kızım, binlerce oğlum oldu. Kanları ile kızılşan bayraklarını, bayrağımızı öpüyor, binlerce kızımı ve oğlumu selamlıyorum."

Sahibi: Hıziran Yayınları ve Tic. Ltd. Şti.
Yan İleri Müdürü: Cefi ÇARMAK
Yönetici ve Yayıncı Adresi: Bithendek Mah. Terzihane Sk. Kalkınan İhtan No: 11 Kat: 1 Sultanahmet-İstanbul
Tel: 518 84 17-518 68 57 / Faks: 516 24 14
Baskı: Serhat Matbaacılık
Piyas: 15.000 TL. Aboneler: 4 DM
Franse: 15 FF. İngiltere: 4 SF
Hollanda: 4 Fl. İngiltere: 1.5 Abone Kuponları
Yurtiçi Abone:
 6 aylık: 360.000 TL 1 yıllık: 720.000 TL
Yurtdışı Abone: 6 aylık: 85 DM, 1 yıllık: 170 DM
Hesap No: Gültün ŞEŞEN, T. İş Bankası Akhazı Şubesi 100 48 44

Adana: İnci Cad. 7. Sk. Kızılay İhtan sokarı Ozkan Ap 47/A Kat:1 Tel-Fax: 351 97 25
Ankara: Marmara Sk. Kırım Ap. No: 12/17 Şişliye Tel-Fax: 434 10 92
Antalya: İnci Cad. Ası Sk. Osmanpaşa Paşa No: 9 Tel: 213 56 06
Bursa: Hacılar Mah. Konaklar Sk. Arslan İhtan (Hıyıklı) No: 34/08 Tel: 224 47 80
Bol: İzzet Bayaz Cad. Menekşe Paşa No: 1/8 Denizli: İcadıye Çınar Meydanı, Çınar İhtan Kat: 3
Diğer: İzzet Çınar, Güçlü Paşa No: 30/0 Tel-Fax: 221 85 89
Ela: İcadıye Mah. Hacılar Sk. Sıfı Has No: 4/1 Tel-Fax: 212 45 19
Eskişehir: Eski Saray Kat: 3 No: 122 Tel-Fax: 231 16 44
Gaziantep: Gaziantep Cad. Karatürk Mah. Yusufoğlu Sk. No: 27 Kat: 5 Daire: 10 Tel: 233 18 59
İzmir: 853. Sk. No: 27/01 Bilen İhtan Konak Tel: 441 95 86
Kars: Kazım Karabekir İhtan Kat: 2 No: 233 Tel: 223 75 25
Kırıkkale: Maden Mah. Dr. İsmail Yılmaz Cad. Park Oteli yan No: 4-D Kocaeli: İnci Cad. Hacılar Sk. Demirey İhtan Kat: 5 Tel: 325 75 35
Konya: Kırkkı Mah. Ahşaplı Kardeşler Sk. Semah İhtan 14/A Kat: 2 No: 201 Tel: 350 50 77

BÜROLARIMIZ

Malatya: Pak Kazanç İhtan Kat: 4 No: 121/122 Tel: 325 28 45
Mardin: Mahmutiye Mah. 118 Sk. Çeşme İhtan Kat: 2 No: 13 Tel: 336 75 74
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talihane Cad. Bozcaçığı İhtan Kat: 3 Tel: 435 59 81
Sivas: Suluşar Mah. Bedeliye Sk. Şeyhan Sitesi No: 508 Tel-Fax: 222 20 22
Traşon: Çarşı Mah. Unan Sk. Koltuğu Çarşı Kat: 3 No: 80 Tel-Fax: 326 10 70
Tunceli: Muşşar Mah. Okullar Cad. Boraçık Sk. Dayı-Yeşen İhtan No: 11 Tel-Fax: 212 31 89
Zonguldak: Mithatpaşa Mah. Okul Sk. Kılıç Paşa No: 14 Kat: 2 Tel: 253 99 60
Duisburg: Altoner 37, 47166 Duisburg/Almanya Tel: 020548925
Amsterdam: Kinkersstraat 48 BG 1053 DX Amsterdam/Hollanda Tel: 003120467 61 745
Alman: Veranoorow 3 3rd Floor No: 7 Platin Kanişon (Kanişon Square) 10677 Alibona-Greece Tel-Fax: 3648051
London: 2 B Prince George Road London N 16 Tel: 00 44747499378
Paris: 18 Rue De Mazarin 75010 Paris Tel: 00 3314646254

Yarınki seçimi reddedelim Geleceğimizi kazanmak için...

27 Mart'ta hatta!dır süren hummalı seçim kampanyası ağır geride kalıyor. Önümüzdeki 5 yıllık dönem için "hizmet talepleri" milyarlar aktararak sürdürüldüğü şatafatlı kampanyaları boyuyor. Ancak olguların seçimlerin ödünle oturtulduğu politika 27 Mart'ta sona eremeyecek. Empyalizmin desteği ve içinde bulunduğu kriz dönemini Kurt hükûmînin özgürlük çığlığı bir kadez duyulmamacasına bastırma nın, ülke genelinde devrimci mücadeleyi yok etme nin programını yapan oligarşi, seçimleri de halkla nımaza karşı bu amaçla yürütüldüğü savaşın bir parçası hane getirdi. Ciddiye döldürün bayraklar, şehir turlarına çıkan arabalar konvoyları, parti binalarında hiç sumayyan kaseler seçimlerin yalnızca bir yüzüydü. Ve medyanın tüm iktisadıyla yansıttığı bu yüzde burular yapıyor, önde yüzde Kurt halkı ve onun yok edilemeyen gerçekleri vardı.

Kurt halkı seçimlere sokuluyor. Kongrelinin Diyarbakır sokaklarından kalıplaşmış cıvıltılarının denetimli BM'de saldıncı kadar tüm yöntemlerle kendisi ifade etmesinin izi yemeyenler var çünkü. Yıllardır baskı ve asimilasyon politikalarıyla, katliamlarla Kurt halkını yok etmeye çalışılan, şimdi de Kurt halkının belediye başkanını, şimdiki de Kurt halkının izi vermeyenler. Seçimlerde aday olacak DEP'lerin neredeyse tamamını gözaltına alan ve içkendenen geçiren devlet güçleri, adaylardan bir kısmını ya da adlarını katletmekten de geri durmadılar.

Kurt halkı seçimlerden dışlandı... Kürtistan'daki toplu gözaltılardan DEP'li milletvekillerinin genelilerin emriyle tutulmalarına kadar bapurları yöntemler kılıfı savaşta baki kolonisi seçimlerin son harizirliklerdi.

Kurt halkı partimantodan, yerel yönetimlerden dışlandı...

Evet, Kurt halkının seçimlere girme sinin adaylarını katledilmiş, köylerin bombalanmasıyla, göçle engellendiği bir ortamda, faşizm Kurt halkının önüne se çim sandıklarını koyuyor ve "haydi seçime" diyor. "Şikayet etmeyin yok kullan" diyor düzenin memnuniyet siz yığılması.

MGK'nın talimatlarıyla oynanan seçim oyununda tıpkı 12 Eylül cuntacılarının yaptığı gibi seçimlere kırım grip grimeyecek yine generaller karı veriyor. Generaller 12 Eylül'çüler gibi kendileri veto ediyor şimdi, adayların belirlenmesinden, seçim biçiminin belirlenmesine kadar her noktada olduğu gibi seçim için de kontrolçileri bırakıyor. Kongrelinin bilinen en kanlı taşları yöntemleriyle Kurt halkının adaylarını, yurtaşlarını eldi. Adayların taşıyıştı hep aynı yöntemlerle yapıldı: Gözaltı, içkence, katilam...

Bir halkın toprakları yok edilmeye çalışılması, varlığını kırık edimesi ve yıllardır yapıldıkları raporlardan zorla göç ettirilme karşısında Kurt halkıyla dayanışma içinde olmak, DEP'e ve DEP'lerle yönelen bombalarla, tutuklularla ve Kurt halkının iradesini ifade etmesinin filli olarak engellenmesi karşısında DEP'i ve DEP'leri sahiplenmek bugün etlene emez bir görevdir. Oligarşi bugün seçimlerle halktan bu politika oynama vuru vermesini, Kurt halkının, DEP'in yalnız bırakılmasını istiyor. Yalnız bırakılmanın yolu olarak işi koşturduğu seçimleri halkın önüne sürüyor ve "biz oynuyoruz" diyor.

Tüm bu yaşananları Türkiye halklarına anlatabilmek ve faşizmin seçimi oyununu teşhir edebilmek için açık, net bir tavır geliştirmek gerektiği ortadadır. Bu tavır alınması için DEP'lerle dayanışma amacı

bile tek başına yeterliyken ve seçimlere katılmanın tavırının bunun dışında da çok çok haklı gerekçe varken, solun bir kısmı tüm bu yaşananları görmezden gelerek seçimi oyununa alırmaya ısrarla devam ediyor.

Yapılanlar küçük hesaplardır. Sol adına, birkaç muntarlık ya da belediye başkanlığı kazanacakmış diye, 5 yılda bir klasik seçim ortamının sanduğu olanakları değerdendirilmek adına, "devrimci sosyalist" etiketi adayları lanse etmek adına ya da "bizim de siyasal faaliyetlerimiz var" diyebilmek adına seçimlere katılmak, aslında yalnızca bu grupları ülke gerçeğinden ne kadar uzak olduklarını da ortaya koyar. Bırakalım "sosyalist", "devrimci" olmalarını, sıradan demokratların bile göstermeyeceği bu tavır da onların omuzunda yeni bir yük olarak kalacaktır.

Sol artık ufkunu genişletmeli, günlük kasa vadeli hesaplar yerine, uzun vadeli politikalar üretmelidir. Faşizmin oyununa girmekmek, Kurt halkıyla dayanışma yapıp sergilemek elde edilecek küçük başarıların çok ötesindedir. Çünkü sol, kasa vadeli kazanımlar için dostları değil, seçimi oyunlarıyla birlikte generaleri yalnız bırakmalıdır.

"Ya Tefah Partisi seçimleri kazanırsa" diyenler de var. Reddedüldü. Aslında hiçbir partiye oy vermek niyetinde değiller. Özellikle bu insanları Sivasi katliamından arındıran bağlayan SHP'den kopuşu, giderek düzenin kopuşu dönüştürmek eğiliminde. Ama medyanın çirkeşmesi RPY'yi büyük tehlike olarak görüyor. Bu yollar, Kurt halkı, DEP'e yapılanları onayladıklarını ve "istemesi istemeye de olsa" oy vereceklerini söylüyorlar.

Çünkü RPY istemiyorlar. Ne kadar iyi niyetli görünse de görünüş, bu yaklaşım da sonuçta onay vermekten öte bir şey değildir. Oysa bu eğilim de onların pek

çoğu dayanışma ve isyan duygularının göçü olduğu Alevi toplumdur. Alevi toplumu ve RPY'ye tepki duyanlar Kurt halkının katledilmesine, iradesinin çiğnenmesine seyirci kalmamalı, laikliği savunmak adına generalerin seçimi oyununu gönüllüleri olmamalı. Gerçilere karşı mücadele de ancak halkların birlikte mücadelesiyle zafere dönüşebilir. Bu, bilince çikanmaddeden sonra çözümün seçimlerde aranması da, faşizmin seçimi oyununda gönüllü figüranları da hep tekrarlancadır. Dayatılan bir onursuzluklar, Türk halkı kendi ulusal onuruna sahip çıkmak, bu onuru seçimi oyununa feda etmek için Kurt halkının iradesini ve onurunu çöğnenen bu politika karşı çıkmak zorundadır. Aynı raporları, aynı baskı ve zulmü yaşayan halklar, hangi ulusa ya da azınlığa yöneltilmiş olaş olsun bu saldırıyı kendine yöneltilmiş kabul etmelidir. Halklarımızın ulusal onurunu, birlikte mücadele etmesinin zemini korumanın yolu da buradan geçmektedir. Bu zemini korumak zorundayız. Çünkü halklarımızın kurtuluşu seçimi sandıklarından çıkacak oylarla değil, tüm halkların, onların birleşip savaşmasıyla mümkün olacaktır. Bugün aslan budur.

Hangi nedenle olursa olsun, sorun seçimlere katılıp katılmama noktasında düğümleniyor, later sosyal Demokratlardan, ANAP'lılardan kadar herhangi bir düzen partisine olsun, istese deşşis sayıs cıverlerin çirkeşler "başmaz" adayları olsun, kim için atılacak istisna seçimlere kullanan her oy generalerin seçimi altındadır kasa güc vermek anlamına gelecektir. Bu oyuna girmeyenler, seçimlere katılmayalım...
●

Politikada Bu Hafta

Seçim sandığı değil, faşizme karşı mücadele

Seçim sandığı ve gerilla savası, aynı süreçte, aynı günderile birbirinin alternatifli olarak ülkemizin gündeminde oluyordu.

Düzen, umut olarak, faşizmin, yoksullukların, baskıların "kurtuluşu yolu" olarak seçim sandığını getiriyor halkın önüne. Propaganda mekanizmaları devreye sokarak başka tüm yolları "çıkma" olduğunu kanıtlamaya, halkı seçim sandığına "mahkum" olduğunu itina etmeye çalışıyor. Propagandacının yetersiz kabbı, yalan ve demagogilerin ortaya çıktığı noktada, sınırlı ve zulüm düzenine karşı çikanların üzerine copla, içkenceyle, cezalandırıyor. Ve ille de "sandık" diye dayatıyor. Hem de kendi belirlediği koşullarla.

Bütün bu koşullara rağmen, mücadele halkın umudu olmaya devam ediyor. İşte bugün gerilla kurtuluşu yolu olarak savası getiriyor halkın önüne. Gerilla, eğer diyor, sınırlıdır, zulümden kurtulmak istiyorsanız, açlık, işsizlik tehdidiyle aslaşmayın kabul etmiyorsanız, insan olarak, ulus olarak onurla yaşamak istiyorsanız savaşmaktan başka yolu yok...

Ülkemizde "sandığın", haksızlığı, adaletsizliği, eşitsizliği düzeltmeye, değıştirmeye gücünün yetmediği, kanıt gerektirmeye karşı açık olan bir gerçektir.

Düzen partileri alınlardaki, ekanlardaki şakabatlara, vaatler, güllükler dağıtarak halkın desteğini istiyorlar. Halka hiçbir şey vermeden hep almak istiyorlar. Seçimlerin sonucu ne olursa olsun, onların kaybedeceği bir şey yok. Onlar sınırlı çarklarını döndürmeye devam edecekler. Seçimler için yaptıkları harcamaları bile zamlarla, vergilerle halktan misli misli geri alacaklar.

Bugün düzen partilerinin iktidardışlığını, demagogilerinin, çürütülmüşünün karşısına, devrimci mücadeleye kendi yalnızlığına, kavayışın ve amacının açığıyla, översiyile, halkın çıkarlarını hizmet eden adaletiye çıkarıyor.

Ülkemizde hiç kimsenin ve hatta düzenin sözcüklerinin bile, pembe tablolar çizmeye cesaret edemediği bir kriz yaşanıyor. Olguların sözcüklerine "Kız böyle devam ederse, bunun sonucunun ne olacağını düşünmek daha istemiyoruz" deditiren, bugünkü düzenin hızla kendini tüketiyor olmasının itirafından başka bir şey değildir.

Düzen, bir türlü içinden kınamadığı ekonomik, sosyal ve siyasal krizlerle her geçen gün biraz daha batıyor. Düzenin artık hiçbir çaresi ya da kurtuluş yolu yok. Egemen sınıfların çare için önderlikleri adres de yine kendileridir. Yani daha önce defalarca denemeleri düzen partilerinden herhangi birisidir. Bu ise halkın deşşile kediye ciğer teslim etmekten başka bir anlamla gelmiyor. Krizin yarattıkları zatin bu ükennin tüm zenginliklerini, emeklerini alnı terini emperyalizme yağmalatıp arka kalanını da kendileri burada yatırlar, yatırlara rezilce bir yaşam içinde har vurup harman savarlar. Yani halkın günlük yaşamını cehennemden çeviren, onı yoksulluk ve sefalet içinde kıvrandıran bir krizin kurtuluşu atalar, şimdi kalmış krizin çözümlü için de büyük bir afra atırlay kendilerini öneriyor ve seçimlerle de bunu onaylatmaya çalışıyorlar.

Evet, halkın karşısına bugün iki tercih vardır. Birincisi, sorunların çözümü için için sandığı tercih etmek; yani bugünkü mevcut durumunun daha da kötüleşmesi için "şikayet etmeyin oy kullanmak"... İkincisi ise, kendisini on yıllardır aslaşlayan, süren, her türlü zulmü reva gören düzene karşı birleşerek, örgütlendirmek savaşmak. Eğer bugün düzenin bize layık gördüğü bu politikadan gerçekten kurtulmak istiyorsak, düzenin seçimi sandıklarını ve düzenin kendisini reddettilmeye ve savagımlıyız. Dersinden, Ünye'den, Toroslar'dan, Karadeniz'den gelen ses sesimizi katabilmeliyiz. Gerillanın savası da da katılmayız. Oursurca, öğürce, eşit, adil bir yaşamın başka yolu yok...
●

Zılgıtlar duyulsun, tilili çekin, hep beraber daha gür. Halaya durum bugün. Toroslar'a, Karadeniz'e, Dersim'e, Malatya'ya Kürdistan'ın tüm dağlarına yayılın zılgıtlarımız.

Yaşlı göz yok, ağıtlar lazım değil gerillaya. Gülerək karşılayın gerillayı... Onlar boşuna gülerək kucak açmadılar ölüme. Hüzün değil, zafer marşlarını, zafer çiğliklerini hak etti onlar.

Zafer için savayıyor gerillalar. Dağlarda zafer türküleri söylüyorlar. Sivas, Malatya, Dersim ... Kürdistan dağları, Toroslar, Ege, Karadeniz her yer gerillanın türkülerıyla yankılanıyor, ses oluyor, ses veriyor.

Analar... şehit anaları. Alınlarında kızıl bantlını olmalı anarınızın, dağları dik. Gururla haykırın! "Şehitler Olmaz, Şehide Namın"...

Ölü değilmiş önmüşdür birer birer geçirilen bu gerillalar. Bizimle birliklerde, kavgamızda yaşıyorlar. Onlar gelecek, onlar yarı, yarıymız... Onlar birer filiz, onlar yarınların tohumu. Davaya bağlılık, zafere olan inanç...

Onlar zafere olan inancı haykretmediler hiçbir zaman... inancıları bizimle, coşukları bizimle. Kopmaz bağlarla bağlıyız, hep birlikte bir geleceği, geleceği simgeliyoruz.

Coşukluğu bakiyorlar bize... Aynı coşukuyu onlardan sonra biz yaşatacağız ve kavgamızın sıracılığıyla hep taze, diri tutacağız. Hüzne kapılmayacağız ölüm haberlerinde, o yüzden gözlerimiz yaşlı olmayacak...

Dağlanan bayrağı bakarken gururla, yerlerini boş bırakmayacağız. Adımlarımız izleyecek adimlerini. Silah takarak yanlarındaki dağlarda bir makinalıyı tutmaya hazır beklemeli sıkılı yumruklarımız...

Gerilla, silahı ve bayrağı üzerine yemin eden savaşçı gireken... Şehitleri üzerine ant içir silahını ve bayrağını düşürmeyeceğine dair. Bayrak gerilla için kutsaldır...

Teslimiyetin adı bile geçmez gerillanın mücadelesinde, yalnızca zafer ve zafere kadar savaş vardır onun dilinde. Bu inançla çatışır gerilla. Bir pusuda, bir eylemde makinaların cayırısı bir armoniye döner, güç katar inancına.

Gerilla gücümüz, gerilla zafere olan inancımız... Gerillayı yaşatacağız...

Dağlarda umudu büyütenlere

□ Dersim'de Çatışma... Üç Devrimci Sol gerillası şehit oldu... Bir Devrimci Sol ve bir PKK gerillasının daha şehit olduğu söyleniyor. Devlet bilgi almayı engellediği için şu ana kadar üç kişi dışında diğerlerinin kimlikleri saptanamadı. Gerillalar 21 Mart'ta Çemişgezek'e bakan tepelerin birinde şehitler için özgülük ateşi yaktılar. Halik Dersim şehitleri ve Newroz için Hozat'ta kepenk kapattı.

□ Onları zılgıtlarla uğurladık. Bayrağı sarılı cenazelerinin başında haykırılan sloganlar ve marşlarla şehit gerillalar uğurlanırken Dersim dağlarında şehitlerinin başlığını hissettirmeyen gerillalarda selamladı onları.

Dersim dağları beş şehit daha verdi. 19 Mart sabahı Çemişgezek-Hozat kuralı altında jandarmaya gerillalar arasında çıkan çatışmada Devrimci Sol gerillasından Mürsel Göleli, Nazım Karaca ve Feride Karaca ile henüz ismi belirlenemeyen bir Devrimci Sol, bir de PKK gerillasının şehit düştüğü söyleniyor. Gelişmelere ilişkin ayrıntılı bilgi alınması devlet engelliyor.

İlk yapıları belirlenemeye göre, sabah saatlerinde bağlayan çatışma yaklaşık 12 saat sürdü. Dersim'de yöre halkından edindiğimiz bilgiye göre çatışma bölgelerinden ilk ceme ile hastaneye asker taşınmıştı, ancak askeri kaçıp yaralı kaçtı ölü hiçbir açılmaya yapılmadı. Helikopterlerin de çatışma oluncu bölgeye iniş çıkış yaptığını söyleyen köylüler, muhtemelen onların da yaralı taşıdığını anlatırlar.

Çatışmada şehit düştü Mürsel Göleli'nin ailesi, TIYAD'lı aileler ve avukatlar 20 Mart'ta İstanbul'dan Dersim'e gittiler. Cenazeyi almak için giden 11 kişi Elazığ'dan feribotta Çemişgezek'e geçtiklerinde kendilerini polislerin beklediğini gördüler. Feribottan inen imzalı polisler tarafından Çemişgezek Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen Göleli'nin ailesi ve TIYAD'lı aileler burada bekletildiler. Bu arada korrosif yapılan görüşme ve korrosif de savcıya telefona araması üzerine cenazenin teslim alınması için işlemlere başlandı.

Cesetler Çemişgezek Jandarma Bölüğü'nün biraz ilerisinde belediye tarafından açılan bir mezarla gömülmüştü. Savcı Mürsel Göleli'yi bu mezarın ailesi henüz emniyet müdürlüğüne iken çıkarttı. Daha sonra Haydar Göleli'ye ve Av. Mustafa Çoban'a Mürsel'in ilk saat önde gömüldüğünü, beş kişinin öldüğünü, çatışmanın Devrimci Sol ve PKK gerillasıyla çıktığını, heyet Çemişgezek'e gittiğini

Onlar gelecek, onlar yarın, yarınlarımız... Onlar yarınların umudu...

zaman orada bulunan iki cenazenin ise henüz teşhis edilemediğini söyledi.

"Bu Cenaze Böyle Gıtmeyecek, Tören Yapacağız"

Cenaze tutulan minibus bındırdıktan sonra Çemişgezek'in içinde peçelerle emniyet müdürlüğüne son işlemin yapılması için götürülürken, minibus öndü halk tarafından kesildi. Yaşlı kadınların kışkırtı açtık yakarak, kışkırtı el sallayarak gerillayı uğurlarken, minibus'un arkasından koşan gençler zafer işaretleri yapıp sloganlar atmaya başladılar. Sloganlar üzerine yollara döken gençler minibus'un öndü keserek durdurdular. Sloganların dışında söyledikleri tek şey vardı: "Bu cenaze böyle gıtmeyecek, tören yapacağız." Basık, terör, katliam umurlarında değildi. Onlar bir tek şey biliyorlardı: Gerilla onlar için vardi ve bir gıllaya karşı son görevlerini ne pahasına olursa olsun yerine getireceklerdi.

Minibus durdurulduğunda hemen ardından polisler yettiler. Ve kitleye doğru makine silahlarını doğrulttılar. Polisler gımeden, arabaya binen 10 genç kız (4'ü hemşire) minibus'un defn ruhsatını almak üzere emniyet müdürlüğüne gittiğini bildiklerinde şehidi uğurlayacakla-

rını söyleyerek inmediler. Minibus emniyet müdürlüğüne geldiğinde bu 10 kişi gözetiminde alınıp halledi götürüldüler.

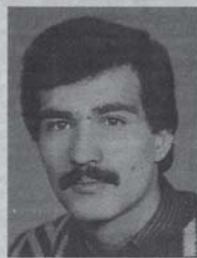
İşlemler yapılmıyca, kadar karantık çıktı. Feribotta geçip yapılmıyca polis ve jandarma, aileleri de "gündüzlü olayın devamı olur, olay çıkar" diye bırakmayarak karakolda tuttu. Gerilladan korktukları gibi halktan da korkuyorlardı. Çünkü onlar çok iyi biliyorlardı ki; halk gerillaya sahip çıkacak.

Gece gözetiminde alınanlar ve cenazeyi almak için gelenleri ziyaret eden köylüler "Arifin akrabaları siz misiniz, bir ihtiyacı var mı, durumunuz nasıl, yi misiniz?" diye soruyor, sorarken de gözleri parlıyordu.

O gece özel tim ve polisler çevreyi rastgele taradılar. Gerillanın başın ya pacağında korkuyorlardı. Çünkü aynı akşam gerillalar tarafından işyeye bakan tepenin birinde bir ateş yakılmıştı.

22 Mart sabahı cenazeyle birlikte yola çıkan aileleri Elazığ'a göçtiklerinde jandarma karışıldı. Elazığ'ın girişinde Poyraz bölgesine kadar jandarma aileleri takip edip burada takibi sivili polislerle bıraktı. Şehir merkezine sokulmayarak girişindeki benzin istasyonunda bekletilen

Bize ölüm yok!.. Bize ölüm yok!..

Nazım KARACA

"uzatın ellerinizi
ellerinize
kaldırın güneşe
kollarınızı
durun duvar duvar
durun yapı yapı
dostlarım
direnin karantığa
sevmek yapabilir
bu dünyayı yeni baştan

İlham olsun

Devrimci Sol Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği.

asilelerin kimlikten tespit edildi. Bu arada ısıtasyonu gelen bir minibüsün içindeki insanlardan bin zâter ibaret, diğeri yumruğunu kaldırarak aileleri selamladı...

Dersim'de gerilla halkla iç içeydi. Sorunların olduğu kadar zevinçleri de oradaki halkın. Onlardan biriyi ve onların içindeydiler. Bu sahilin işte bu nedenlerdi.

Dersim halkı bu sahilini 21 Mart'ta da gösterdi. Dersim şehitleri ve Nîwroz için Hozat'a kepenk kapatıldı. Eylenden sonra Ensalılar Derneği Başkanı Bakı Özü ve Dernek Üyesi Dursun Yıldızoğlu polis tarafından gözaltına alındılar. Gözaltına alındıktan bir gün sonra tutuklanarak, Hozat Kapalı Cezaevi'ne götürüldüler.

Balkesir Gönen'de ise 25 Mart günü "Devrimci Sol Savagıyır Şehitler Yaşıyor-Devrimci Sol Güçler" ve "Devrimci Sol-İl Şehitler Ölümüşdür" yazımları yapıldı. Ayrıca "Devrimci Sol Gerillaları Ölümüşdür-Devrimci Sol Güçler yazılı bir pankart asıldı. ○

İstanbul Silivrikapı

Çemişgezek'te 19 Mart'ta katledilen Devrimci Sol gerillalarından Mürsel Göleli'yi 23 Mart'ta İstanbul Silivrikapı Ayvalık Mezarlığı'nda toprağa verdik. Şehitlerini uğurlamak için gelen Devrimci Sol Güçler Ayvalık mezarlığını saat 13.30'da doldurmuştu bile. Yaklaşık 500 kişilik bir kitlenin katılımıyla Ayvalık morgundan alınan cenaze Devrimci Sol bayrağına sarıldı. Cenaze omuzlarda taşınmaya başlandı. Devrimci Sol tutsaklarının, Özgür-Der'li analara kadar birçok kurum gönderdiği çelenkler cenazemizi kırmızı karanfilere boğuyordu.

Bayrağa sarılı cenaze ile yürüyüşü geçen kitle yürüyüşü mezarlığın dışından yapmak istediğinde, her zamanki gibi çevik kuvvetler çıktı karşısına. Polis kitlenin yürüməsinden çok, tabuta sarılı bayraktan korkuyordu. Ancak "bayrak indirilse yol vereceğiz" diye yalvarmaya başladı. Hiç kimse dinlemedi. Bayrak daha da yükseldi. Tulu du tören sonuna kadar da hiç inmedi.

Şehit analan polisin bayrağı istemesini reddetmekle yetinmediler, ülkemizin kurtuluşunu simgeleyen bayrağı sarılıp örtüler...

Mezar başındaki törende konuşmanın ve saygı duruşunun ardından kitle devrim şehitlerine olan inancını bir kez daha sloganlarıyla haykırdı. Mezarın üzerine "Selam Olsun Umudu Dağlara Taşlara

Taşayan Devrimci Sol Savagıclarına- Lisesi Devrimci Gençlik" ve "Toroslar'da, Karadeniz'de, Dersim'de Umudu Büyütenleri Selamlıyoruz-Dev-Genc" yazılı pankart asıldı. Çekilen tüliler, süyenen marşlar "Yaşasın Dersim Direnişimiz", "Devrimci Sol Savagıyır, Şehitler Yaşıyor" sloganlarıyla birleşti.

23 Kasım'da Hasköy'de katledilen Selma Doğan'ın annesi Sabiha Doğan "Sizlere sözümüz var, mutlaka ama mutlaka bunları yapanlardan hesabı sorulacak" derken devrimci adalete olan inancı dile getiriyordu.

Elazığ Koruk Köyü

Nazım Karaca'nın 21 Mart günü Çemişgezek'ten cenazesi alınarak, doğum yeri olan Elazığ Koruk Köyü'ne getirildi. Cenaze getirilmeden önce köye giriş çukurları yasaklayan jandarma, bir süre akılabarlarını dahi köye almadı. Direniş sembolü olan 21 Mart Nîwroz bayramında Nazım bir direniş tohumu olarak toprağa verildi. Devrimci Sol Güçler 21 Mart günü Nazım yoldaki köyüne gittiler. Nazım'ın arkadaşları olduklarını söyleyince, annesi "Nazım'ların gelmiş, sizler de benim için bir Nazım'sınız" diyerek gelenlere sarılıp, öpmeye başladı. Babası ise çevreden gelenleri "Benim oğlum şerefiyle ve halkı için şehit düştü, onun için ağlamayın" diye telkin ederken kızkardeşi de "Ben bir devrimci kardeşim, onun

Bayrağımıza sardık cenazelerimizi

için ağlıyorum... " diyordu.

Cenaze ailesine yapılan baskından dolayı daha önce gömülmüştü. Devrimciler oraya gittiklerinde ailesi onı bir Devrimci Solcuyla yararır biçimde gömdüklerini, gelip hep beraber anma yapabileceklerini söyledi.

23 Mart Çarşamba günü Devrimci Sol Güçler anma için Koruk Köyü'ndeydiler. Jandarmanın baskısından dolayı halk terdigin olmasına rağmen, Devrimci Sol Güçlerin oradaki kararlılığını gören köy halkı aileyle birlikte anmaya katıldı.

Devrimci Sol Güçler tarafından "Nazım Yıldız Yaşıyor, Devrimci Sol Savagıyır" yazılı pankart açılarak mezarlığa gidildi. Ordu'da ve Çemişgezek'te şehit düştü Devrimci Sol gerillaları ve tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Kızkardeşi Nazım davasında hep haklı olduğunu, "Eğer şehit düşersem, beni öldürmüş Ali Demiralp'ın yanına gömmün" dediğini, bunun için son isteğini yerine getirdiklerini söyledi.

Dersim-Çemişgezek

Devrimci Sol gerillası Ferda Karaca da Nîwroz günü toprağa verildi. O doğdu topraklarında halkının umudu olan gerillaya katılmış ve orada şehit düştüğü.

Ferda Karaca'nın cenazesi kaldırıldığı sırada, Karaca'nın köyü henüz cenaze gelmeden polis ve jandarma ablukasına alındı. Akılabarları dahi bir süre köye sokulmadı. Yöre halkı köydeki ablukanın halen sürdüğünü söylüyor. ○

...m yok!.. Bize ölüm yok!.. Bize ölüm yok!.. Bize ölüm yok!.. Bize ölüm yok!..

Aynı yalınlıkta
ölmek isterim
Kırda bir çiçek gibi sakın
gösterişsiz
Mum yerine yıldızlar
parlasın üstümde
Yeryüzü uzansın
altımda sessiz

Feride KARACA

Ben özgürlük ve
aydınlık delisiyim
Varsın hainler gizlensinler
soğuk bir taş altında
Dürüstçe yaşadım,
karşığında
Yüzüm doğan güneşe
dönük öleceğim

Mürsel GÖLELİ

Yoldaşlar! Ordu şehitlerini anlatıyor

"O dağlar ki kavgamızda vazgeçilmez bir sevda"

Alli Faik Özkan, Ordu Ünye'de Devrimci Sol Gerillasıydı. Şimdi devrim şehidi olarak savaştan içinde. Yoldaşları Kastamonu'daki mezarı başında onu yasatacaklarına söz verdiler.

Gerilla halkın isyanıdır

Halka karşı iç savaş vermek üzere örgütlenen, halkı baskı ve zor ile boyun eğmeye zorlayan bir sınırdışı düzenlemedir, gerilla, ne bir grup insanın düzenlemede radikal tavır alışı, ne de tek başına devlette girdiği savaşlar.

Gerilla, tüm bir halkın, baskı, zorbalık ve sınırdışı karşıt iktidarın duyulan aygıtı, halkın, örgüt ve hakimiyet bir gelecek için savaşıdır. Güçlü, iyi silahlanmış, iyi örgütlenmiş bir ordu karşısında, örgütsüz, dağınık ve elverişsiz bir halkın, örgütlenme ve savaş tarzıdır. Gerillayı güçlü kılan geniş halk yığınlarının halkı devamsı savunması ve halk ile bütünleşmesidir.

Tarih birçok kez gösterdi ki, temeli ve dayanağı halk olan gerilla, en iyi silahlara sahip düzenli ordular karşısında bile zafer kazanmış, halktan ve halkhıldından aldığı gücü kullananmıştır. Bu nedenle gerilla İMUTUR. Gerilla GELECEK'tir. Gerilla damla yüzyıllardan demokratik halk iktidarı.

Gerillanın yürüyüşü el hareket tarzıdır. Rüyör. Diken geçileri, halkın umudunu silemek için azgınca saldırıyor. Toprağı düşen gerilla bedensiz yürüyüşün bedeli oluyor. Ama her seferinde düşenlerin yeri daha çok gerilla savaşçısı ile dolduruluyor. Çınkır halkın umuduna sarılmış, sakiplenme işi, dışmana duyulmuş ve işi öfke kavga duyusuna güçlendiriyor.

Eğemen sınıflar sınırdışı düzenlerinin ömrünü uzatmak için, her türlü toplumsal muhalefeti yok etmek amacıyla azgınca ve acımasızca saldırıyor. Bu nedenle muhalefet etmek, boyun eğmemek ve karşı koymak, iktidarı pervasız saldırılarına karşı diye bir mücadeleyle güce alması gerekli oluyor.

Büyük gerilla komutanı Che Guevara "Bu acımasız bir savaşçı. Savaş gelip çatıncı, kimse onun yumuşaklığını kendisi almadımsın ve kimse, halk uğruna katlanılabilecek savaşın sonuçlarını verdiğini korkulmaz, savaş kurtarmakla duraksamam. Bu benim benim tek zafer sanadır." derken, mücadelede hiçbir bedeli ödemeyen kormakyan bir karışıklığın gerektigine şaşırt ediliyor.

Türkiye gidecek kuzayın bir savaş alanı oldu. Bankı, zorbalık, sınırdışı ve inkar düzenine karşı halkın mücadelesi ve isyanı güçleniyor. Devlet ekonomik, siyasi, sosyal ve her alanda tam bir kriz ve çürümeye yarışken, onca baskı ve terörle rağmen milletin yeni adımlara atlayıyor. Mücadelede dağlardaki isyan ateşi, ulusal ve sınıfsal temelde örgütlenen devrimcilerin başarıyla altında, Toroslar'a, Karadeniz'e taşıyor.

Sadece Türk halkının ulusal özgürlüğü değil, aynı zamanda tüm milliyetlerden emekçi halkların baskıya ve sınırdışı karşıt kurtuluşuyla Malatya ve Dersim dağlarında, Karadeniz'de, Toroslar'da savaştan gerillaların kanlarıyla kuzuluyor.

Halklarımızın ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesi için kan bedeli kavgada en önde yürütenler daha bugünden, kanları ile yoldaşları topraklarda halkın ayrılmaz bir parçası olurlar.

Unusda, geleceğe yürütenlere selam olsun!

BARIŞ ATALAY

"O gözleriyle bir çocuk yumruklarıyla bir erkekli hidumut ve Allah'ın bir bağı o yoldaşı o..."

Barış yoldaş devrimci mücadeleyle tanışma-onca 5 vakit maznı, kapı, o günleri hatırla dığından olsa gerek bu dörtü-ğün çok sevdirdi. Devrimciler ile tanıştığından soruduğu soru "Sınıf savaşını ne demek? Sınıfsız toplum nasıl kuracağız?" olmuştuk. Çok hızlı öğrenen ve gelişen biriydi. Öne çıkmakta gecikmedi bu yüzden... Kısa sürede diğer arkadaşlarına önderlik etmeye, onların ekibini kapatmaya başladı.

Çevresindeki pek çok arkadaşın terasına küçük burjuva ilişkileri reddederek "Bizler yüreğimizle, bilincimizle proletaryeylemeyiz." diye bütün tarlalarında çalışırdı.

İlk çalıştına alınıldığı işkenciler onun üzerine pek çok şey yığmaya çalıştılar. Saatlerce çeşit çeşit işkence yöntemleri denediler. Serbest bırakıldığında yüreğindeki savaş ateşi daha da köbrükleşti. Daha sonra ilk şube de neyinmi "Düşman çözmek için her şeyi denedik. Ancak gözlerimizin önüne sorduk yoldaşlarımız geliyor. Anladım ki ihanet bana göre değil." diye anlatmıştı.

Şehitlerimiz ve dağlara özel bir tutkunu vardı. Zaman zaman Şehir Şahin'in, M. Akif Dalcı'nın ve diğer şehitlerimizin resimlerine uzun uzun bakarak, Kahraman'ın şifresini okurdu. Çoğu zaman çevresine anlatmak istediğini gözden dalar ve sessiz ama dolu dolu doğuşları dokardı. Şehitler konusunda çok duygusaldı. Sanki doktuğu göz yaşları nancın çekiletiyordu.

Karadeniz dağlarında dikmiş gözünü, tarhimizi yazdığımız o dağların barut ve savaş kokunu havasına ciğerlerine çektir. Yüreğini bir eline aldı. Ofkesini kucağına ve kınıni bilmemiş bıcağı bir kınından çıkardı, diğer eline aldı. Karadeniz dağlarına koştu.

Ünye'de 4 yoldaşıyla beraber şehit olduğunu duyduğumuzda çevresindeki

arkadaşlarına "Bana artık Barış demek çünkü artık Savaş var" diyecek aldım. Şimdi "Barış" yazıyorlar tarihimize ve binlerce Barış, Savaş olmak için bekliyor bugün.

"Devlet Koparı Fidanımı Benden" İRFAN YENİLMEZ

Ünye şehitlerimizden İrfan Yenilmez'in Bursa'daki ailesini ziyaret ettiğimiz için başağları için geldiği dağlarda buldu. Evde bulunan herkes İrfan ve onun kişiliği hakkında bize bir şeyler anlatıyordu. İrfan Yenilmez'in Bursa'daki ailesini ziyaret ettiğimiz için başağları için geldiği dağlarda buldu. Evde bulunan herkes İrfan ve onun kişiliği hakkında bize bir şeyler anlatıyordu.

Melaşi içindekiyken annesi İrfan için şunları söylüyordu. "Oğlum hiç kimseye kötü davranmamıştı. Melek gibi bir insandı. Ama devletin kahpe kurşunlarına hedef oldu. Devlet kopardı İrfan'ımı benden..."

Evden ayrılmak İrfan Yenilmez'in şehit düşmesinin ardından evinin çevresindeki polis yoğunluğunun hızla arttığını ve eve gelen ziyaretçilerin polis tarafından rahatsız edilmeye çalışıldığını görürdük.

İrfan'a kosa bir beraberliği vardı. Yöneticilik bilincini kavramış, zeki, insanlara güven veren davranışları olan bir arkadaşımızdı. En büyük özelliğinden bir tanesi de ilna ve gelişime kabiliyetiydi. Birlikte bir gözetli deneyi yapırdık. Her zaman kendini ağına, geliştirmede örnek yanlırları bir devrimciydik. Olumsuz duruma düştüğü zamanlar olduğunda bunu ağına konusundadır ve kararıydı. İrfan her zaman mücadelelinen hangı biricini ve yeni olursa olsun yer alacakları, küçük büyük her türlü işi yapma noktasında bir tereddüt göstermediği söylüyordu. Öyle de oldu.

Ve kavgamızda "Bize Ölüm Yok" diyenlerin safına katıldı. Beraberliğimizde sorunları aşmada her zaman ön safta yer alırdı. Operasyon süresince onun söylediği şu söz şimdiki hala işi anıyorduk. "Bu olumsuzlukları, için düştüğümüz durumu aşacağımız ve mücadelemizin yine içinde olacağımız." Sözüne durdu.

Bölgeğimizde tüm sorunları biliyor, bu-

na göre nelerin yapılmasını gerektigini düşünüyordu. Te uzaktan gelip yörecek ekonomik, demokratik, siyasi ve kültürel sorunlarıyla yakından ilgilenmesi duyarlı insanların hareketlenmesine önyak oldu. Hiçbir zaman karamsarlığa düşmedi. Bazen çok kısa mesafelere gitmek için bile parasının olmadığı oldu. Ama dert yandı. Ağı kaldığı günler oldu. Sızlanmadı. O her zaman göremiyordu. Bir gün Hopa'nın sahilde gezirken dağlara bakarak "Çok yakında şu dağlarda zulme karşı duracağımız, elimizde mavezimiz zulmeden vuracağız" türküsünü söylüyor.

YÜCEL MARAL

Yücel tam bir devrim emekçisiydi. Forumlarda, toplantılarda, işgallerde, yürüyüşlerde, fastiflerle çatışmalarda hep o vardı. Esprili, sıcak, insanlarla çok çabuk kaynaşan biriydi Yücel. En büyük özlemi Karadeniz dağlarında gerilla olmaktı. Köye ailesini görmeye gittiğinde dağlara çıkarak, bölgeyi tanıyama çalışırdı. "Mutlaka dağlara gideceğim, tanıyacağım" derdi.

Yücel her olacağı süzlenğinde sevini gözlerindeki öksünüyordu. Ağıl gideceği günleri sayarken harekete darbe yapıyordu. Darbeciye alınan aktif tavırlarda yine Yücel vardı. Darbecilere kını büyüktü. Her fırsatta dedi getirirdi.

Yücel günlük hayatıya yapıldığı zorlukları hiçbir zaman sorun yapmadı. Çoğu zaman kalacak yeri, cebinde parası olmadığı halde olanak yaratarak bunları çözerdi. Fazla olmadığı için pantolonu, kazağını gece yıkayıp kurutarak sabah giydiğini hatırlıyorum. Top olanağızık-lara rağmen temiz, düzenli giyinmeye çalışırdı.

Son tutulduğunda TODEF şenliğinde kolların rahat olması için nişan yapılmıştı. Havası verimliydi. Damat Yücel'di. Esprili hali hala gözümün önündü. O zaman gözaltına alınıyor, tutuluyordu. O yüzden sonra "damat" diye takıldı Yücele.

Yüzünden gülümseme ekisi olmazdı. Sevincini, coşkusunu çevresindekilerle paylaşırdı. '91 yıllarında I.O. Avclar Kampusundaki fastiflerle olan çatışmalarda, fastifleri görüp slogan atarak kavgaya atılan öncü kişiydi. Gençliğin bir olduğu halde halkın tüm kesimleriyle yakın ilişkileri vardı.

Halk içinde olmayı sevdi. Halkın özlemlerini bildiği için gerilla olma işteşi onda hep taptaızıyordu.

Gününün çoğunu yürümekle geçirirdi. Kendini dağlarda hazırlıyordu. Karadeniz'de gerilla olmayı ve halkın umudu olmağa söz vermişti. Yaşamayı hepimize okla olacaktı. Onu unutmayacağız ve unutturmayacağız. O

YÜCEL MARAL

Newroz ateşi dört bir

26 yüzyıl önce Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren, zorba, sömürücü, Asur Kralığı'na karşı girişilen savaşın zafer günü, Demirci Kawa'nın zulme, zorbalığa, sömürüye başkaldırışının yıldönümü dört bir yanda çeşitli etkinliklerle kutlandı. Tüm Ortadoğu halklarının özgürlük ve başkaldırı günü olarak kabul ettiği 21 Mart günü, tüm içi boğalması, anlamını çarpıtma girişimlerine rağmen gerçek anlamıyla, coşku ile kutlandı...

Halkların baskıya, sömürüye başkaldırı günü, mahalle ve sokak aralarında, alanlarda özgürlük ateşleri yakılarak, halaylar çekilerek, sahipleşiliyordu. O gün özgürlük zorbalığa karşı direnişen, mücadeleden geçtiği gerçeğinin altı bir kez daha çiziliyordu... Newroz yüzyıllardır kurlarda, meydanlarda kutlanıyordu ve bundan sonra da böyle kutlanacaktı. Newroz'un anlamı "yeni gün"dü... Yeni gün, 21 Mart'ın ötesinde her an ve her anekanda direniş ateşiydi. Derinim dağlarında, Karadeniz'de, Toros'larda yeperen fidanın adıydı. Onun için Newroz hiç bitmeyecek, yüreklerdeki ateş hiç sönmeyecekti. Ve 20-21 Mart günleri Newroz ateşleri bu gerçeği haykırarak dört bir yanda alevlendi...

İSTANBUL-Newroz Ateşi Devrim Şehitleri Bütünleşti

İstanbul Halklar ve Özgürlükler Platformu'nun düzenlediği Newroz şenliği 21 Mart günü Nispetiye'de yapıldı. Şenlik, toplanılan parka adını veren devrim şehidi Hüseyin Aksoy ve diğer devrim şehitlerinin anımsıyla başladı. Yaklaşık 600 kişinin katıldığı kutlamalarda "Kürt Halkı Yok Edilemez, Yaşasın Halkların Dayanışması" yazılı bir pankart açıldı. "Bij Newroz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Halklar Halklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla özgürlük ateşi yakıldı. Ateş etrafında toplanan 70'e yakın kişi "Yaşasın Demirin Direnişi", "Mürşeliler Ölmüş" ve "Yaşasın Newroz" sloganları atarak halaylar çekti. Grup Yorum elemanlarının mahallelere girmesine izin ver-

Zulme ve zalimlere başkaldırı günü olan Newroz, yüzyıllardır kurlarda, meydanlarda kutlandı ve bundan sonra da böyle kutlanacak...

meyen polis yolda bir süre alkoydu. Daha sonra serbest bırakılan grup elemanları, özgürlük ateşlerinin yakıldığı alana gelecek kitle ile birlikte marşlar söyleyip halaylar çektiler. Yaklaşık iki saat süren Newroz kutlamaları "Halklıyız Kazanacağız" sloganları ile sona erdi.

Özgürlük Ateşi Mente'de de Yakıldı

Newroz, Mente'de de yakışık bir kışık bir katılımla 20 Mart günü kutlandı. Sarı, kırmızı, yeşil renklerle süslenmiş göstericiler yakılan Newroz ateşlerinin üzerinden atladılar. Halayların çekildiği kutlamalarda "Bij Newroz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" gibi sloganlar atıldı. Kutlamalar öncesinde arama gereksizliği katilimi engellemeye çalışan polis, kutlamalar sırasında kitleye saldırdı ve birçok kişi yaralandı ve gözaltına alındı.

M.O. Göztepe Kampüsü Şenlik Yeriydi

Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü 21 Mart günü Devrimci Mücadele Birliği tarafından genel alanına çevrildi. Saat 11.00 sıralarında kantin basan sivil polisler duvar gazetesi indiriler. Kendilerine müdahale eden bir öğrenciyi ise havaya atarak ederek ve öğrenciyi azgınca saldırarak gözaltına aldılar. Bu saldırı üzerine 40 kadar öğrenci "Üniversitede Polis İstemiyoruz", "Katil Polis Üniversitemin Defol" sloganları atarak kampüs kapısına yürüdüler. Çevik kuvvet polisinin saldırısı üzerine 5 öğrenci gözaltına alındı. Önce gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasını sağlamak için Dekan ile görüşen öğrenciler, daha sonra Newroz ateşi yakarak Devrimci Mücadele Birliği pankartı açtı. Özgürlük ateşinin çevresinde halaylar çekildi. "Kürdistan Fazizme Mezar Olacak", "Newroz Ateşi Sönmeyecek" gibi sloganlar atıldıktan sonra kutlamalar sona erdi.

ELAZIĞ-Devrimci Sol Güçler'in Newroz Kutlaması

Devrimci Sol Güçler 21 Mart günü 500'e yakın bir kitle katılımlı ile Elazığ'ın Yıldız Bağları Mahallesi'nde Newroz'u kutladılar. Ordu ve Çeşmegezek'te şehit düşen Devrimci Sol generalleri ve tüm devrim şehitlerini içine alan saygı duruşundan sonra, elazığ'ın yüzlerce yıllık bir başkaldırı ve direniş gelenek olduğu vurgulanarak konuşmalar yapıldı. "Kawaya Selam Olsun", "Newroz Proza Be" sloganları ile bitirilen konuşmadan sonra DLMK'nın hazırladıkları giriler okundu. "Halklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" yazılı dövizler atıldı. TÖDEF'iler ise halki seçime katılmamaya ve oligarşye karşı örgütlenmeye çağıldılar. Türküleri söylendiyi ve halayların çekildiği kutlama "Kürdistan Fazizme Mezar Olacak", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" gibi sloganlar atılarak bitirdi. Gece de birçok mahallede özgürlük ateşleri yakıldı.

ADANA-Polis Baskısına Rağmen Kutlandı

Polisin Newroz'a bir-iki gün kala baskınlarını yoğunlaştı-

trması, şehrin gıng ve çıkışları tutarak keyfi aramalar yapmasına rağmen Adana'da da Newroz coşkuyla kutlandı. Devrimci Sol Güçler 19, 20 ve 21 Mart günlerinde çeşitli etkinlikler gerçekleştirdi. 19 Mart günü Yavuzlar Mahallesi'ne "Bij Newroz", "Halklıyız Kazanacağız" yazılamaları, 19 Mayıs Mahallesi'nde ise "Yaşasın Newroz" yazılaması yapıldı. 20 Mart günü Dumlupınar Mahallesi Kıbrıs Caddesi'nde molotof kokteyli atarak yol trafiğe kesildi ve bomba süsü verilmiş "Newroz Piroz Be- Devrimci Sol Güçler" yazılı bir pankart asıldı. 21 Mart günü ise Dumlupınar Mahallesi 751. sokağa, Motor Meslek Lisesi'ne ve İsmail İnönü Lisesi'ne "Bij Newroz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" kenidi Devrimci Sol Güçler imzalı yazı-

zılamalar yapıldı. Ayrıca Zıyapaşa, Mutlu, Gülbahçesi mahallelerinde ve Obalar Caddesi'nde lastik yakarak pankart asıldı ve Devrimci Sol Güçler imzalı bildiriler dağıtıldı. Denizli ve Belediye Evleri mahallelerinde pankartlar asıldı. 19 Mayıs Lisesi'nde "Bij Newroz-Liseliler Dev-Genç" yazılı pankart asıldı.

Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde ise 21 Mart günü "Yaşasın Halkların Kardeşliği-FAFMK" yazılı pankartlar asıldı. Aynı yerde Anti-Faşist Mücadele Komiteleri yakdağ 30 kişinin katıldığı bir gösteri yaptılar. Gösteri sırasında "Yaşasın Halkların Kardeşliği" ve "Bij Newroz" sloganları atıldı. Daha sonra ise TÖDEF imzalı kutlamalar yapıldı.

Anadolu ve Yenibey mahallelerinde de 21 Mart sabah-

Newroz, Marmara Üniversitesi'nde saldırlara rağmen coşkuyla kutlandı...

hi bir kitle gösterisi yapılmak istendi. Ancak polisin müdahalesi ile gösteri kısa sürede dağıldı. Yaklaşık bir kişi ile yalısımsa çalışan Anadolu Mahallesi'ndeki kutlamalara Devrimci Sol Güçler de katıldı. Polisin saldırlarına sloganlarla karşılık verildi. Kitle daha sonra sokak aralarında dağılarak kutlamaları bitirdi.

Adana'nın birçok mahallesinde Newroz ateşleri yakıldı. Dağlıoğlu, Yenibey, Barberso, Denizli, 19 Mayıs, Anadolu, Dumlupınar, Şakir Paşa, Gülbahçesi mahallelerinde kepenk kapatma eylem yapıldı. Şoförler de kontak kapatarak bu eyleme destek verdiler. Polis birçok mahallede kepenkleri kırdı ve kepenk kapalı dükkanları kamerasa aldı.

Azgınca saldıran polis, sokağa çıkan 400 kadar insanı gözaltına aldı. Aralarında gazetecinin muhabiri Necati Önder ve Tavr dergisi çalışanı Kenan Torğu'nun da bulunduğu gözaltındakiler bir gün tutulduktan sonra serbest bırakıldı.

DEP'in Newroz Şenliği

DEP Adana İli Örgütü'nde 20 Mart günü Mimar Sinan Akıç Hava Tiyatrosu'nda düzenlediği şenlikte Newroz kutlandı. Yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı şenlik DEP Adana İli Başkanı Müslüm Kurup'un yaptığı konuşma ile

Newroz Avrupa'da coşkuyla kutlandı

ALMANYA

Şehitlerin Anısı Newroz Ateşini Tutuşturuyordu

Almanya'nın Dortmund bölgesinde Devrimci Sol Güçler tarafından kutlandı.

21 Mart günü yapılan kutlamalara başlamadan önce Dersim Kiri Geniş Birliğinde şehit düşen Mürşel Göleli'nin anısına Kud Ana, "Yaşasın Demirin Direnişi", "Mürşeliler Ölmüş", "Bize Ölüm Yok" sloganları ve karantiflere Türkiye'ye yolcu edildi. Daha sonra şehir merkezine gelen insanlar Newroz ateşi yakarak pankartlar açtılar. Devrimci Sol Güçler adına Newroz'un anlamı üzerine açılış konuşmaları yapıldıktan sonra davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı ve "Bij Newroz", "Bij Çepe Söresger", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Halklıyız Kazanacağız" sloganlarının atıldığı kutlamalarda diğer anlayışlardan insanlar da yer aldılar.

HOLLANDA

"Newroz Ateşi Daha Gür Yansın"

Zulme ve zalimlere başkaldırı günü Newroz, Hollanda'nın başkenti Amsterdam'da 20 Mart günü Kürt yurtseverleri ve Devrimci Sol Güçler tarafından kutlandı.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı kutlamalarda Türkiye, Kürte ve Hollanda'da "Yaşasın Newroz", "Kürt ve Türk Halkların Kardeşliği", "Kurtuluş Devrimidir" yazılı pankart ve dövizler taşındı. Avrupa Devrimci Sol Güçleri'nin, "Tüm Ortadoğu Halklarının Newroz Ateşi Daha Gür Yansın" başlıklı bildirilerini de dağıttığı şenlik Newroz ateşinin yakılmasıyla sona erdi.

Yanda alevlendi

bağlı. Hollanda ve Belçika'dan gelen yerel seçim gözlem heyetindeki 14 kişi ve DEP Adıyaman Milletvekili Mahmut Kılınc'ın da katıldığı kutlamalarda DEP üzerindeki baskılar da knandı. Denge Azad ve MKM Müzik grupları ile bir folklor ekibinin katıldığı gençlik türküler şöylesi, haleyler çekildi.

DİYARBAKIR- Çocuklar Lastik Devlet Köy Yaktı

"Acaba ne olacak?" sorusu ile bitmişen Newroz, bu yıl Diyarbakır'da beklenilen çok altında birer çocuk ve katilma kılıfıydı. Yurtsever hareketi "evlerde kutlanmasını" sürdürüyor. Bu yıl ilk aya "barış" temasını önemsedi. Bir Serhıldan, bağkaldırı gelenekleri olan Newroz bu yıl bu özelliklerini kaybetmiş bir izlenim yarattı. 19 Martta mahallelere baskınlar düzenleyen polis, yaklaşık 80 kişiyi gözaltına aldı. Koyu, Şehitlik, Bağlar, Bennusen ve Mardinaki serserilerde çoğunluğu çocukların oluşturduğu gruplar lastikler yakarak kutladılar Newroz'u. Polis, yağlan genlikli 13-15 arasında değişen yaklaşık 35 kişiyi gözaltına aldı.

Daha önce devlet güçleri tarafından boşaltılmış olan Licok ve Zengi köyleri ile birlikte Lice'ye bağlı 10 köy Newroz günü devlet güçleri tarafından yakıldı.

ESKİŞEHİR- TÜDEFLİLER Şenlik Yaptılar

Yurtseverlerin çeşitli nedenlerle katılmadıkları, diğer yapıları ise "kitle olmadıkları için yapılamaz" dediği Newroz kutlamaları üniversitede yapıldı. TÜDEFLİ öğrenciler 21 Mart günü düzenledikleri bir piknikte Newroz'u kutladılar. Ünye'de şehit düşen gençlerin anısına saygı duruşu ile başlayan etkinlik, marşlar ve türküler şöylesi, haleyler çekilecek sürdü. Newroz kutlamaları mücahedeyle olan nancın vurgulanmasıyla sona erdi.

KONYA- Pankartlarla Kutlandı

Devrimci Sol Güçler Fatih İğlikar Mahallesinde 19 Mart günü Newroz için yazımlarla yapıp bildirler dağıttılar. "Newroz Piroz Be", "Bij Çepa Şoreşger" isimli yazımlarla birlikte Nalçali üsteğendi "Newroz Piroz Be", Silke Korusu'na ise "Bij Newroz, Bij Çepa Şoreşger" yazılı pankartlar asıldı.

20 Mart akşamı Devrimci Sol Güçler Çanbeyli ve Yeniceoba Newroz ile ilgili bildiriler dağıttılar.

21 Mart günü ise Newroz'u kutlamak isteyen Çanbeyli halkı polis tarafından dağıtıldı. Yeniceoba'da Newroz sloganları atılarak kutlandı.

Bir basın açıklaması yapan ERGÜZ-DEP ise Ortadoğu halkının Newroz gününü kutladığı, Aklamlarda "Biz de ögen, bu ategi ünkenin dör bir yanına yayarak zafer türküleri dillendirilmedi" denildi.

MALATYA- Kutlamalar Beklenildiği Gibi Olmadı

Newroz 20 Mart akşamı DEP İl Binası'nda kutlandı. Polis saldırısı ile kutlamalar katılan birçok kişiye gözaltına alındı. Doğanşehir ilçesinde de 40 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi. 40-50 kişilik bir öğrenci grubu da Merkez Dershane'sinde Newroz'u kutladılar. Devrim pehtilerine saygı duruşu ile başlayan etkinlik, türkü, şır ve haleylerle sürdü.

ÇANAKKALE- Öğrenciler ve İşçiler Kutladılar

Newroz, Çanakkale'de 21 Mart günü, 18 Mart Üniversitesi yakınında bulunan alanda kutlandı. Yaklaşık 100 kişilik bir işçi ve öğrenci kitleyle yapılan kutlamalar devrim şehitleri için saygı duruşu ile başladı ve ategiler yakılarak haleyler çekildi.

Bir saat kadar süren kutlamalarda "Bij Newroz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelerimiz" gibi sloganlar atıldı. Polis, fotoğraflar çekti ve kamera ile filme alarak kitleyi baskı altına almaya çalıştı. Gece yapılan kutlamalar ise 1.5 saat sürdü.

MERSİN- Polis Kutlamalara Saldırdı

Polis Newroz öncesi özellikle Türk halkının yaşadığı mahallelere giderek kutlamalara katılmaları için halkı tehdit etti, 10 kişiyi gözaltına aldı. 20 Mart sabahı ise bu mahalleler polis ve jandarma tarafından albulu altına alındı. Çay, Çilek, Yenipazar mahallelerinde kepen ka-

patan esasın dükkanlarına özel timer tarafından saldırılar düzenlendi, dükkan camları kırıldı. Polis 19 kişiyi gözaltına aldı. Buna rağmen halk aynı gece özgürlük ategileri yaktı.

21 Mart sabahı ise Demirtaş, Yenipazar, Gündoğdu, Yamaekte, Çay, Çilek mahalleleri albulu altına alınarak giriş çıkışlar engellendi. Öğleden sonra Demirtaş ve Yamaekte mahallelerinde 300 kişiyi katımlıya özgürlük ategileri alevlendirip haleyler çekildi. Bağöde olan muhabirler Yücel Dinç de polis tarafından gözaltına alındı. Selçuklu Mahallesinde de Newroz'u kutlamak için toplanan 3 bin kişiyi polis saldırdı. 2 kişi yaralanan hastaneye kaldırılırken 10'un üzerinde insan da gözaltına alındı.

Mersin'de 300'e yakın, Tarsus'ta ise kutlama yapmak isteyen 200'den fazla insan gözaltına alındı. Ayrıca Mersin Stadı'nda da düzenlenmesi düşünülen Grup Yorum'un da katılacağı etkinliğe izin verilmidi.

BURSA- Katılım Geçen Yıllara Oranla Düşüktü

DEP'in düzenlediği Newroz kutlamaları 21 Mart günü Atatürk Spor Salonu'nda 2 bin kişiyi katımlıya yapıldı. Devletin seçmiş olanları knandı kutlamalarda halk oyunları gösterileri yapıldı, haleyler çekildi. "Kürdistan Fazme Mezar Olacak", "Newroz Piroz Be" gibi sloganların atıldığı genlikte sarı, kırmızı ve yeşil bantlı kadın ve çocukların çokluğu dikkat çekti. Şenlikten sonra 3 kişi gözaltına alındı. Katılım geçen yıllara oranla düşüktü.

İZMİR- DEP Tarafından Düzenlendi

DEP İzmir İl Başkanlığı 19 Mart günü fuarda 600 kişiyi katımlıya bir düzenleme ile Newroz kutlamaları yaptı. Kutlamalar çeşitli OK'ler de destek verdiler. Mezopotamya Kültür Merkezi Diyarbakır yöresi, Arya Kültür Merkezi Adıyaman yöresi halk oyunlarını sergilerken, Grup Arjin, MKM Çocuk Korusu, Tiyatro Döğne, Grup Öncü gibi sanat gruplarının katıldığı kutlamalarda "Şehit Namik", "Kürdistan Fazme Mezar Olacak" sloganları atıldı.

Diyarbakır-Geleceğin sahipleri tutuşturuyor ategileri.

Salonla "Kırılı Savaşın Son", "Sokak İntifazına Son" pankartları dikkat çekti.

ANTAKYA- Egit-Sen Binasında Kutlandı

21 Mart günü Egit-Sen'in düzenlediği Newroz kutlamaları Egit-Sen binasında yapıldı. Mesajlar okunduktan sonra Tansel Doğru'nun Demirci Kawa'nın derinliği kanlılandırım mın gösterisinden sonra saı dinletisi sunuldu. Newroz'a ilişkin sloganların atıldı ve haleyler çekildi. İskenderiye'de ise Newroz kutlamalarında önce aralarında DEP ilçe başkanının da bulunduğu 22 kişi gözaltına alındı.

SIVAS- Üniversitede Kutlandı

Cumhuriyet Üniversitesi'nde yaklaşık 100 kişiyi katımlıya 21 Mart günü Newroz kutlamaları yapıldı. Kürtçe ve Türkçe türküleri söylendi, haleylerin çekildiği kutlamalarda "Newroz Piroz Be", "Kürdistan Fazme Mezar Olacak" gibi sloganlar atıldı.

GAZİANTEP- Özgürlük Ateşleri Yandı

DEP ile ite örgütlerin 20 Mart günü Gaziantep Kapalı Spor Salonu'nda düzenledikleri etkinliklere Newroz kutlandı. Yaklaşık 6 bin kişiyi katımlıya kutlamaları Mezopotamya Çocuk Korusu, Koma Şıvan, Koma Den-

İki Kürt kadın bedenlerini tutuşturdular

Newroz'da Almanya'nın Mannheim kentinde Bedirye Taş ve Nilgün Yıldırım adlı iki kadın Kürdistan'daki katliamları ve Alman emperyalizminin Türkiye devletine desteğini protesto etmek için kendilerini yakttılar. Olay sonrası Nilgün Yıldırım adl kadın ölürken, Bedirye Taş ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

Özgür iradeleriyle ölüme yatmışlardı. Özgürlük ateşini körüklemek için kendilerini tutuşturan bu iki Kürt kadın bu eylemlerinden önce yazdıkları mesajda özette sunulan belirtiyorlardı:

"Almanya, Türk ırkçılığının peşinden gitmektedir. Demirel, Çiller, Güreş kılığının 'Ya bilecek ya bilecek' sözlerini ellerini ovuşturarak desteklemek, kişi savasını sürmesi ve Kürt halkının imha edilmesini için her türlü desteği sunmaktadır. Kürdistan'daki katliamlar Almanya'nın verdiği silahlarla gerçekleştirilmektedir.... Alman devleti bu yaptıklarıyla insanlık suçunu işlemiş ve bunun hesabını mutlaka verecektir....

Biz biliyoruz ve inanıyoruz ki yakıtığımız özgürlük ateşi daha büyük ateşlerin yalınca nedeni olacaktır. Bedenlerimiz, düncesizliklerimize Kürt halkına ve bütün insanlığa armağan olsun."

Kendini Yakanların Sayısı 9'a Ulaştı

Mannheim kentinde bu olaydan sonra, 22 Mart günü Almanya'nın birçok kentinde Alman devletin için kavgaya desteği kitle gösterileriyle protesto edildi. Protestolar sırasında polis saldırıları üzerine üçü Frankfurt, birisi Köln kentlerinde olmak üzere toplam yedi kişi kendilerini ateşe verdiler. Kendini kan kiplerden ölmemiş, ağır yaralıların bulunduğu öğrenildi. O

ge Welat katıldılar. Şenlikte Kürtçe ve Türkçe türküleri söylendi, Newroz'un anlamına ilişkin sloganlar atıldı. Şenlik alanında göze çarpan tek pankart ise gazetemiz çalışanları arasında "Newroz Piroz Be-Haklıyız Kazanacağız" pankartıydı. İçeride kimseyi gözaltına almaya cesaret edemeyen polis, genlik bittiride diğarı çıkan yaklaşık 50 kişiyi gözaltına aldı.

21 Martta Newroz üniversitede de kutlandı. Yaklaşık 300 öğrencinin katımlıya üniversite bahçesinde özgürlük ategileri yakıldı, haleyler çekildi. Jandarma ve polis saldırısı sonucu ise 12 kişi gözaltına alındı. Gaziantep'te Newroz nedeniyle gözaltına alınanlar bir gün sonra serbest bırakıldılar.

ANKARA- Newroz Ateşleri Yakıldı

Dikmen'de 21 Mart akşamı yaklaşık 100 kişiyi katımlıya kutlandı. Özgürlük ategilerinin yakıldığı kutlamada haleyler çekildi ve Newroz'a ilişkin sloganlar atıldı. Devrimci Sol Güçler, Dikmen'in yanı sıra, Kayışdağ'da pankartları, haleyleri ve sloganlarıyla Newroz'u kutladılar. Gazeteciler Tıp Fakültesi'nde de Newroz, DPG, Genç Öncü, MG ve AYO-DEFLİlerin katımlıya 30 kadar kişiyi katımlıya. Aklığıyla yapılan kutlama, saygı duruşundan sonra slogan atılması ve "Bij Newroz", "Yaşasın Sosyalizm" pankartının katımlıya grupların imzasıyla asılmasıyla sona erdi.

DEP il başkanlığı ise, Newroz'u Atın Döğün Salonu'nda kutladı. Yaklaşık 10 bin kişiyi katımlıya genlik devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Can Şenliği Oyuncuları, Roj Welat müzik grubu ve Grup Strana Kürd'nin de katıldığı genlik davul-zurna eşliğinde çekilen özgürlük haleyleri ile sona erdi.

SAMSUN- Okulların Kütleri

Mucadele gazetesi okur ve çalışanlarının katımlıya Newroz kutlaması 22 Mart günü saygı duruşuyla başladı. Newroz'a ilişkin şır ve yazıların okunmasından sonra yakılan Newroz ateşi ile haleyler çekildi. O

Seçilmek için halkları birbirlerine karşı kıskırtıyorlar

Kars (Mücadele)- Kars, bir milyyeten insanın bir arada yaşadığı 70 bin nüfuslu bir kent. Birkaç istisna dışında Kars'ta halklar, aralarında herhangi bir olay çıkmadan yaşamaları sürüyor. Ancak bu sığınma ve beraber dütten partilerinin halklar arasında şimdi düşmanlıklar yaratarak, oylarını artırmak istedikleri, çekişmelerde herkes tarafından rahatça gözlemlenebiliyor. Kürt halkının verdiği siyasal mücadele kapsamında diğer ilçeler, yani Tuzluca, Terakeme, Azeri, Yerli ve Lazları Kürt halkına karşı kuşkuyla çalışan diğer partiler, böylelikle halkların kanı üzerinde de oyla oyları artırmak istiyorlar. Bu partiler arasında MHP başı geliyor. MHP propaganda çalışmalarını edatına, halkları birbirlerine karşı kuşkuyla ortamında, Belediye başkan adayı da Azeri olan MHP, propaganda çalışmalarını daha çok şehirden Azeriler ve Terakemeler arasında yoğunlaştırmakta. Kars'ta MHP'nin belediye seçimlerinde yanlış bir konuşma gelebilecek kadar güvenilmesini konuşmuş en büyük nedeni, Kürt nüfus müdalesine karşı Kars'taki diğer milletveillerden insanların milletvekili seçen duyularını sömürme politikaları izlemesi ve politikalarını daha çok dilleme ile açık destek. Bu seçim partilerin Kars'ta güç kazanmasında, MHP'ye her türlü desteği veren, güvenilmesini öndükle tüm emelleri kaldırarak işi uğrayan veren devletin de belediye için bir rolü var. MHP seçim propagandasında sürekli olarak "vatanın bölünmesi ve bütünlüğünün" adını bahsediyor. Yere yemlilerinde ilgili bırakarak bir program, halka şu soruları özetliyor: "Türkiyenin vatanı bile vermiyor".

Adayları Kürt kökenli olan DYP ve ANAP, şehirden Kürt nüfusun oylarını almak için bir birleriyle yarışıyor. Refah Partisi ise propagandası çalışmalarında daha çok dini unsurları kullanarak seçimleri kazanmasını hesaplıyor. Şu anki Belediye Başkanı ve 27 Mart yerli seçimlerinde tek aday SHP'nin Kars Belediye Başkanı olan Selahattin Filiz'in yanı sıra diğer bir farkı var. 1989 yerli seçimlerinde bazı devrimci-demokrat çevrelerin desteğiyle olarak Belediye başkanlığı kullandığı otuzuna Filiz'in "25 Terakeme'nin oya ancak 1 yerli oyu eder." diyebilecek her düşüncesi yapısına karşı, Kars'ta, MHP'nin seçimleri kazanma şansını vatanseverlik kapsamında bazı devrimci-demokrat çevrelerin Selahattin Filiz'in destekleme eğiliminin ne kadar yanlış olduğu ise ortadadır.

İşçi Partisi'nin fırsatçılığı ve ikiye bölünmüşlüğü

İşçi Partisi (İP) ve Aydınlık çevresi, burjuva milliyetçisi, iharacı geleceğinden diretıyor. Sol taraflarından, özellikle de devrimci hareket taraflarından karşı devrimci yüzü teşhir eden, devrimcileri bulundukları platformlardan dışlayan Aydınlık, yerel seçim sürecinde yine birçok devrimci ilke ve geleceği kurtarmak, sosyalist görüşü ile kitleleri içersinde kendisini tanımayanları aldatmaya çalışıyor.

Fırsatçılık burjuvazinin karakteristiktir. İP de çöğmeçtik tavırlarıyla bunun birçok örneğini sergilemiş bir parti. Öyle ki, DEP seçiminde çekiliğinden yalnızca 12 takım, oynamadıkları kaldır. Aydınlık gazetesi DEP'in seçiminde çekiliğini, İP'nin 76 ilde seçime girdiği haberleri alt alta vererek, gelişmelerden yararlanarak süreci yönetmek, Kürtistan'da seçime katıldığını altını çizerek belirtir. Aydınlık açtıkları oyu avcılığına soyunuyor ve bunu açıklıyor.

Burjuva milliyetçisi İP'in faşizmin seçimi oyununu bozmak gibi bir sorunu ise hiç olmamıştır. İP, tam da mayınuna uygun olarak, kendinden beklenen

ni yapmakta gecikmedi. Ve seçimlerde bilinci figüranlık yapmaya sürerek "ne kaparsam ben" mantığıyla politikaları belirledi. 1981'de cuntanın askeri mahkemelerinde, "Partizim, orduyu parçalamak bir yana orduyu dağıtmak ilan edenler adlarını göstermiştir." (Doğu Perinçek'in Söğüşü say.24) diyenlerden "generaleri kendi terchile-riyle baş başa bırakmak" da beklenemedi zaten.

İşçi Partisi fırsatçılık yaparak Sivas'ta Alevi kitlelerinden oy kapabilmek sevdasında. "Gelin Canlar Bir Olalım" pankartı altında toplantılar düzenlemeleri, Sivas katliamının pazarlanmasına soyunmaları hep bu amaçlarına hizmet etmektedir. 22-27 Şubat günleri Küba ile dayanışma amacıyla düzenlenen etkinliklerde tüm üyeleriyle rağmen organizatör yapılan İP, burada da fırsatçılığı göstermiş, alınan kararları hiç sayarak açtıkları parti propagandası yapmıştı. Küba heyeti ve SIP ise bu durumu protesto ederek organizasyonu terk etmişlerdi. İP'in bir diğer yanı da "sosyalist" bir imaj ile kitlelerden oy

İşçi Partisi bir oy daha fazla alabilmek için ahlaksızlığı ve ikiye bölünmüşlüğü kendisine rehber ediniyor.

kazanabile hesaplarıdır. Amacı "demokratik halk itidari" gerçekleştirmek ve durmaksızın sosyalizme geçmek olarak ifade eden İP, sosyalizm olan ancak, oyu sömürmek, onları tanımayanlardan oy alabilmek için kullanan, bunun hesaplarını yapıyor. Bununla kalıyor. İP devrimci hareket, halkın dilinde geliştirdiği anlamı hale getirdiği, halka mal ettiği "Haklıyız. Kazanacağız"

sloganını utanmazca seçim faaliyetlerinde afişlerinde kullanıyor. Böylece "belki birkaç oy fazla kazanabilme"yi hesap ediyor. İnsanları kandırarak oy potansiyeli geliştirmeye çalışıyor. Bu tür oyunların, burjuva milliyetçisi tutumunu, çok sevdi-ken-korudukları devrimci kol köle olduksun generalierile kol kola olduğunu bir kez daha kanıtlıyor.

İzmir'de MHP'nin seçim terörü

İzmir (Mücadele) Elinde ki alihlarla emekçi halkın bulundukları yerlerde provokasyon yaratmak isteyen MHP'liler, son dönemde parkları, kütüphane merkezlerini basmıyor adediniye başladılar.

11 Mart'ta Erdal İnönü ve Konak Belediye Başkanı Ahmet Sarıgün'da da katılmaya yapılan Güzelay Park'ın açılış törenine MHP bayraklarını giden MHP'li bir grubun gösteri yapmasına izin vermemeye belediye görevlileri yetersiz kalırken, MHP'liler ancak polis güçlerinden kurtulmuşlardır. Aynı gece saat 23.30 sıralarında Konak Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi'ne basan faşistler camları kırıp eşyalarını tahrip ettikten sonra eşyaları bulan kişi görevlileri dövdükten tehdit ettiler ve ellerini kollarını sallayarak kaçıp gittiler. Oysa Güzelay parkı yaklaşık 100 metre uzaklıktadır.

Faşistler, Karşıyaka Bağcıoğlu Belediye Başkanı Adı Yıldırmın Belediyen seçim bürosuna da saldırdılar. 12 Mart günü Yamanlar Mahallesi'nde Geziğin seçim bürosu önünden geçen MHP seçim aracına karşı zafere karşı çıkan bir kişiye döven faşistlerin, yoğunlaşan saldırılar karşısında Yamanlar Mahallesi'nde 12 Mart günü 400 kişilerin katıldığı bir yürüyüş düzenlenirken faşist terör protesto edildi. MHP'lilerin saldırılarına göz yumma polis yürüyüşü ardından Yıldırmın Geziğin seçim büro-

sunu basarak Geziğin' gözetiminde. Bir süre sonra serbest bırakılan Geziğin, polis baskısını ve keyfi bir biçimde gözetim alınmasını protesto etmek için yaptığı açıklamadan sonra tekrar gözetimine alındı.

Çeşme Sosyalist Birlik Partisi Belediye Başkan Adayı ve Yeni Çeşme Gazetesi Sahibi Aydın Korkmaz 12 Mart günü faşistlerin saldırısına uğradı. Yeni Astar gazetesinin Çeşme'deki MHP'lilere yaslanarak yayımladığı bir haberde de Geziğin bir PKK üssü olduğu iddia edildi, Çeşme'de çalışan Kürt işçiler hedef gösterildi.

Çare seçim değil, devrimdir

Gazetemizin merkez bürosuna Devrimci Sol Grubu adına arayan bir kişi, İstanbul'da Gazi Mahallesi'nde seçimlere katılmama çağrısı yapan çok sayıda yazılama yapıldığını söyledi. Aynı bölgede "Çare Seçim Değil Devrimdir", "Tüm Düzten ve Devlet Seçimlere Katılmayarak Reddedelim" yazılı üç adet pankart asıldı.

Aynı günlerde yine Gazi Mahallesi'nde "Devrimci Sol Gerillaları Ölmüşdür", "Yaşamın Özü ve Çemilecek Diretlimiz" sloganlarını önünde yazımlarla da son olduğu Devrimci Sol gerillaların yitirden saldırı protesto edildi.

EĞİT-Sen'li: "Düzten partilerine oy veremeyceğiz"

Elazığ'da okullar ve işyerlerinde oluşan Belediye başkan adayları arayan yürükömler için kitle örgütleri ve sendikalar zayıf yarıyor ediyorlar. En son SHP ve CHP'nin ortak adayı Halk Yurtla-yı 8 Mart günü emekçi kadimlar günü sebebiyle Eğit-Sen'de düzenlenen kutlamaya katılarak Eğit-Sen'den destek bekledikleri bildirildi. Ancak Eğit-Sen'lerin tavır hiç de umudlu gibi olmadı. SHP'nin düzen partisi olduğunu ve Türkiye'de Kürdistan'da yaşanan katliamlara, infazlara, faili mehkem cinayetlere ve baskılara paylarını ödünce sadece SHP'ye değil hiçbir düzen partisine oy verilemeyeceğini söylediler.

Üniversiteleşen seçim oyunu teşhir edildi

Üniversite öğrencileri yapıtları forumlar ve yürüyüşlerle 27 Mart yerli seçimlerine katılmayacaklarını açıkladılar.

24 Mart günü İzmir Ege Üniversitesi ve İstanbul Boğaziçi Üniversitesi'nde gerçekleştiren yürüyüşlerinde öğrenciler protestoları eden pankartlar ve dövizler taşıdılar. "Faşizme Oy Yok", "Yaşamın Haklarını Koruyalım", "Devlet Terörüne Son" vb. sloganlar attılar.

Aynı gün Ankara Hacettepe Üniversitesi'nde yapılan forumda da, öğrencilerin seçim oyununa bozma çağrısı yapan öğrenciler faşizmin seçim oyununa geymekleceklerini açıkladılar.

Kurukova Üniversitesi'nde ise 23 Mart günü TODEFİ öğrenciler kamane atışları yapıyor ve dağıtılan bildirilerle aynı çağrısı taşıyorlardı. Eğitim Fakültesi karinesinde anılan aynı işperli devar gazetesi jandarması tarafından alındı.

Ankara Gazi Üniversitesi'nde seçimlere katılmama yönünde çağrılar yapılan AYÖ-DEP'li öğrenciler, 10 Mart günü yüzlerce bildiriler dağıttılar. 14 ve 16 Mart günleri ise çeşitli fakültelerde afişler asıldı ve bildiriler dağıtıldı.

Seçimlere katılmama çağrısı TODEFİ öğrenciler tarafından Balıkesir'de de yineleni. 24 Mart günü okullarda afişler asıldı ve bildiriler dağıtılan öğrenciler seçimlere katılmayacaklarını açıkladılar.

Ülkemizde devrimciler onyıllar "kök diğarı" olmakla, "diğ mirhak" olmakla, şu ya da bu ünemin "piyonu, mağası" olmakla suçladılar. Egeyen sınıfların dünyanın hemen tüm ülkelerinde ve ülkemizde yaşamadığı bir demagoji idi.

Tarihi Moskof düşmanlığını da kullanan ülkemizde değirmenler, ileri örgütlenmelerin hemen hepsini "Soyvetler Birliği'nin mağası olarak örgütlenme" karamasına çalıyan olgıları, Soyvetler Birliği'nde sosyalizmin yıkılmasından sonra da "kök diğarıda" demagojisinden vazgeçmedi. Devrimciler kurtuluş savaşı vermiş bir

ekonomik yaşam birliği içinde kaynaşmış, kendisini ortak bir kültür ile gösteren belirli bir ruhsal şekillenme kazanmış ile ortaya çıkmıştır. Bu "ortak" özellikler ulusal yaratmış ve ulusal kimlik tüm bu özelliklerin varlığıyla ortaya çıkmıştır. Ama bugün ulusal kimlinin, niteliğini yitirmiş olan burjuvazi, ulus kavramının, bu tarihsel, ruhsal şekillenmelerin içi boşaltılmasını ve özünü çarpıtmasını öncülükliyor yapıyor. Burjuvazi, emperyalizm aşamasında sömürsüzün daha rahat sürdürebilmek için burjuvaziyi bolyot politikasının gereği olarak farklı birbine kerdarmanın temelini raklığı, görevizni koyuyor. Ama o tüm bunları

ınkar, soykırım ve asimilasyon politikalarına başvuruyor.

1950'lerde kadar hüküm sürmüş küçük burjuva diktatörlüğünün bu inkar-imha asimilasyon politikası, süreç içinde giderilerek palazlanan ıgırtlığı burjuvazi tarafından da benimsenmiştir. Tekelci burjuvazinin artık sistemini belirleyici gücü haline geldiği noktada da politikada değışen bir şey olmadı. İrki görevist burjuvazi, kâr ve pazar kavgasıyla Türk halkının adının bile kullanılmasına tahammül edemiyor - ya da Türk halkının dinini kullanması yasaklandı. Tarih kitaplarından, Kurtuluş Savaşı'nın tarihinden çıkarıldı Kürtler.

milyetçi bir dalga örgütlemeye, yaratmaya çalışır. Stalin'in 1910'ların Rusya'sında anlatıldığı durum bunun tipik bir göstergesidir.

"Yahudiler arasında sionizmin gelişmesi, Polonya'da artan povenizm, Tatarlar arasında Panislamlizm, Ermeniler, Gürcüler ve Ukraynalılar arasında milyetçiliğin gelişmesi, küçük burjuvazinin anti-semitizme eğilimi... Milyetçilik dalgası güçlenerek yayılıyor ve ıgı kilelerini de sama tehlikesi gösteriyor. Kurtuluş hareketi gerektirdiği ölçüde, milyetçilik çpakleri bir o kadar bol açıyor." (Eserler, C.2, s.254)

Olguları ulusal onuru ayaklar altında

Ulusal Onuru Savunmak

haliken, kamuoyunun gözünde küçük düşürmek, güçsüz göstermek, karalamak ihtiyacı egemenlerin bu demagojiye sarılmalarını başlıca nedenidir. Bir başka önemli neden ise egemen sınıfların halkı arkalarına alabilmek için sürekli olarak bütün kötülükleri "yükleme" "diğnam" la ile ithyay dıymasıdır. Egemenler yutturdukları bu "diğ mirhak" yalını sayesinde halka çekidırıkları açtıkları, yoksulluk ve sefaletin sorumluluğundan kurtuldukları gibi, ulusal duyguları sömürerek halkı kirli politikaları için kullanmayı da ihmal etmezler. Onlar ıgıte bunun için yıllarca, emperyalist ülkelerde uşaklık antlaşmalarını imzalayıp dururken devrimciler kök diğarıda diye ıkyüzölse saldırırlar.

"Kök diğarıda olmak", "bağını olmak" ulusal anlamda onursuzluktur. Olgıgarı kendi onursuzluğunu gizlemek için diğarsı sosyal gücü suıyordu bunda.

Dünyanın tüm ülkelerinde burjuvazi bugün bu ıkyüzölse başvururken, "mili" nitelikte tüm kavramları ve kuramları kendi siyasi tekelinde toplayarak aslında bir tarihsel mirası istismar etmektedirler. Milyetçiliğin yemini kozmopolitizmin eldiğiyi emperyalizm çakladı, egemen sınıfların, emperyalist ya da ıgırtlığı teknelci burjuvazinin milyetçilik demagojisinden hala kileleri üzerinde edici olabilmelerini objektif zemini bu tarihsel mirastır.

Mili Burjuvazinin

Vatanseverliğinden, Emperyalizmin

Burjuvazinin Kozmopolitizmine

19. yüzyılda milyetçiliğin, bağmızlı-ğın bağmızlı burjuvazi taşıyıcısı. Yüzylardan bu yana dünya topraklarında yaşıyan toplulukların, halkların uluslaşma süreci kapitalizmin birlikte geliştiğidir. Uluslaşma sürecinin az çok tamamlandığı hemen her ülkede burjuvazi için artık sorun kendi ulusal pazarını oluşturma, kendi pazarının sahibi olmaktır. Üzerinde yalnızca "mili burjuvazi'nin söz sahibi olabileceği" "mili" bir pazarı istenen. Burjuvazi temelde ekonomik olan bu savasına kileleri katabilmek için de o ulusal tüm değeriğini savunuculuğuna üstlenmek zorundadır. Bu anlamda da burjuvazi tarihsel gelişiminin bu ileri aşamasında feodal sömürgeçliğe karşı bağmızlılık savaglarında ulusal değeriğini savunmanın, öncüsü, önderi oldu.

Ulus, aynı topraklar üzerinde, aynı tarihsel süreci yaşayan kapalı toplumların, kapitalizmin kurdurduğu pazar, yani

yaparken de, ileri olduğu tarihsel sürecin bayağını bir maske olarak yüzünde taşıması, görevizni "ulusçuluk", "vatanseverlik" olarak yutturması çağlıyor. Bugün bağmızlılık, ulusalcılık, ulusal onurdan söz edemeyecek birileri varsa eğer, bu ünken egemen sınıflarıdır. Buna hakları yoktur. Üstelik de bu hakkı kaybetmelerini yeni değildi. Egemen sınıflar kurtuluş savaşının hemen sonrasında başlayarak bu konuda her ıkyüzölse, ıgıte standatları davranmaktadırlar.

Osmanlı İmparatorluğunun "çok halklı" yapısı ve kapitalizmin her gelişme düzeyine bağlı olarak ülkemizde uluslaşma süreci de geride kalmış ve "Batı'daki gibi ulusal pazarını kuracak bir mili burjuvazi var olmadı"ğın uluslaşma sürecinin tamamlanmışsa küçük-burjuvazi öneldir emittir. Toplumların tarihsel gelişimi içinde "Batı'nın gerisinde kalmış" olduğundan, ulusal kimlini şekillenmesi de dünyada emperyalizmin hakim olduğu bir süreç paralel olarak yaşıadı. Dolayısıyla ulusal kimlini olmasa olmaz koşulu olan "bağmızlılık", yani sürekli emperyalizmin doğrudan dolaylı saldırılarına, etkilerine maruz kalır. Ve böylece bir ulusal ortamda hiç ne kadar emperyalizmin ıgıal güçlerine karşı bir ulusal kurtuluş savaşı verilmiş olsa da, küçük burjuvazinin sınıfsal yapısı bu anti-emperyalizmin süneleştirilmesini sağlamaya yetmedi. Süreç içinde yeniden emperyalizmin etkisine girdi.

Ulusal kurtuluş savaşı belirli ittifaklar temelde iki halkın birliği yürüttüğü ve bayağıya ulaştırıldığı bir savaptı. Ancak küçük burjuvazinin kararsız, çavkapı tavrı bu noktada da kendini göstermekte gecikmedi. Türk halkının ulusal kimlini inkar etti, onun kendisini ifade etmesine engel olmaya çalıştı. Ulus kavramının tarihsel niteliği inkar edilerek, TC sınırları içerisindeki halkların birbiriinden farklı dileri, kültürel ve ruhsal şekillenmeleri yığı sayılarak, milyetçilik-ulusçuluk "üstün Türk ıgıi" şeklinde temellendirilmeye çalışıldı. "Ne Mutlu Türküm Diyene" sloganıyla dile getirildi düzenin milyetçiliği, "Türkiye Üzerinde Yaşayan Herkes Türk'tür" sloganıyla diğer ulusal halkların, halkların varlığını yadımsadı. Küçük burjuvazi, emperyalizmin ıgıne karşı verdiği mücadeleden çıkararak gereği Türk ulusal kimlini tanıtan, itikadi ete geçirir geçirmiş bunun inkarnası yöneldi. Türk ulusal kimlini yığı etmek, Türk halkının özgürlük, bağmızlılık için ıkardığı ısanları bastırarak ıgıne

Egemenler Ulusal Onuru Çoktan Satıyor

Bugün emperyalist tekeliler ıgırtlığı içindeki teknelci burjuvazi hiçbir ulusal karakere sahip değildi. Onlar emperyalizmi karşı tavrı almakla değil, emperyalizmin cazetini, onayını almakla övünmekle tedirler atar. Dilerinden dışırdemdedir "vatan-millet" edebiyatı emperyalizme ulusal kimlinin perdesinden başka bir şey değildi. Ülke kaynaklarını, bu topraklar üzerinde yaşayayan emekçi kilelerini yaratıcı değeri, ıgırtlığı içinde oldukları emperyalizme birlikte yağmalayan egemen sınıfların vatani paracı, kârdır. Burjuvazinin bunlar için yapmayacağı hiçbir şey, satmayacağı hiçbir değeri yoktur. O "vatan", "milyetçilik" ancak kendi ıgıne geldiği ve ıgıne yaradığı biçimde kullanılır. ıgıte bu yüzden faşizm, bu devletin hükümetleri, generalleri ulusal onuru sahiple nemezler.

Ulusal bayaık, ulusal marş, burjuvazi için artık ancak, halkın muhalefetini sindirmek için karşı-devrimci bir dalgaı motive etmeye yarayacak araçlardan başka bir şey değildir. Bugün teknelci burjuvazi için Amerikan bayrağı, TC'nin bayağına karşı, karşı daha kutsaldır. Velinimetir. Emperyalizmin bayağından topraklarımızda dalgalanması, ardından o bayaık altında dünya halklarına karşı savagması, ABD sembolizmin halkın günlük yaşamında arın oranda kullanımı her rahatsız etmez egemenleri, kendi uşaklıklarının meşrulaştırılması olarak görülmüş tüm bunları. Ulusal marş, ulusal bayaık halka karşı bir salıhtır ellerinde. Cezaevlerinde ki tutsak devrimciler zorla istidil Marşı söylemeye çalışmış, bayağıya saygıya zorlamış, Kürt, Arap, Gürcü, Laz, Çerkes halleden devrimciler "Türkmü" demeyi dayatmak ve bunlar ıgıne ıkenceye bavgırmak egemen sınıfların tüm bu ulusal değeri, semboller yağışındaki mantığı ortaya koymaya yetmektedir.

Burjuvazi gerçekte de ulusal onuru sahiplemeçiyi zaten. Onun vatan-millet değildi nokta görevizni güden emperyalizmi çağlıyor noktadadır. Hemen her zaman devrimci gelişimin öncüsü keserek ıgıne körüklenen görevizni rüzgarları, bugün ülkemizde daha özel bir amaca hizmet ediyor: Türk halkını Kürt halkına karşı kullanmak. Türk halkı ulusal kimline sahip çıkmaya adını Kürtlere, ülkemizde yaygayan diğer azınlıklara karşı ıkıptırıyor.

Faşizm klasik taktiktir; düzenin ıgıne ıkıptığı noktada tabandan karşı-devrimci

çıkırmak milyetçilik dalgasını yükseltmek Türk ve Türk halklarının ulusal ve toplumsal kurtuluşunu engellemeye, kurtuluş umudunu temsil eden devrimcileri bu dalga ile boğmaya çalışmaktadırlar.

Stalin böylece bir ortamda devrimcilerle, sosyalistlerle değün göreldi de şöyle kazar: "milyetçilik dalgası ne kadar güçlü yaklaşırsa, Rusya'nın tüm milyetlerinden proletaryenin ve kârdeşliği ıgıne sosyalistlerin sesi o ölçüde yükselmek zorundadır." (Ape)

Olgarının bir yandan ulusalcı, Kürt ve Türk ulusunun onurunu ayaklar altında çığnediği ve bir yandan da görevizni dalgasını yükseltmeye çalıştığı böysey bir süreçte, Türk ve Türk halklarının kendi ulusal onurlarına sahip çıkması, devrimcilerin ulusal onurun karafı savunucuları olduklarını ortaya koymaları özel bir önem taşımaktadır.

Halklar, Ulusal Onurlarını

Koruyabildikleri Ölçüde Özgürdürler

"Hiçbir ulus, diğer bir ulusun özgürlüğünden korkması için bir neden olamaz." Tarihsel gerçak bunu onilerde, yüzyırlar kzar kanıtlamıştır. Egemen sınıflar bu tarihsel gereği terziz ederek, bir halkın ulusal özgürlüklerini, halkların kazanmalarını başka bir halkın ya da halkların zararına olduğu demagojisini yayarak, halkları birbirine düşürmeye çalışmıştır. Emperyalistler özellikle tarihle olarak aynı toprakları, aynı sınırları paylaşmış halkların bağmızlılık savaglarını bu yolla engellemeye çalışmaktadırlar.

Ulusların örgütlenmelerinde yalnızca emperyalizmin ve ıgırtlığı korku duyarlar. Çünkü yine tarihsel olarak kanıtlanmıştır ki, ulusların özgürlüğü halklar arasındaki ıgırtlığı, halkların kardeşliğini güçlendirir. Halkların emperyalizmin bolyot politikalarını ıflas ettirecek kârdeşlik yoluna girmeleri elbette emperyalizmin açısından tehlikeli bir sürecin başlangıcı olacaktır.

Küçük ve Türk ulusunun bugün atması gereken ilk adım da bu noktadadır. Elbette bugün asıl göre, ulusal bağmızlı-ğın içinde emelen karşı Türk ulusuna karşı ıkıktırmaya çalışılan Türk ulusuna düşmektedir. Türk ulusunun Türk ulusıyla paylaşamayacağı bir şey yoktur. Tersine, Türk ulusunun ulusal kimline sahip çıkması, bunun için ayrı bedellerin ödendiği bir mücadelelin sürdürülmesi ve özgür olması Türk ulusunun da ıkıktırmasıdır.

Ülkemiz çöküşlü ya da değil. Egemen sınıflar ulusal, azınlıklar birbirine düşmerek, halkları güçsüzleştirerek sömürü çarkının dala kolay dönmemesi sağlama ya çalışmaktadır. Tarihimize, kültürümüze birbiri etkileyerek, birbirinden etkilenerek olduğu bu topraklar, üzerinde yaşayan tüm ulusları ve azınlıklarınıdır. Bu topraklar üzerinde uretilen her şeyin gerçek sahibi tüm uluslar ve azınlıkların emekleridir. İşte bu nedenden ki, her ulus kendi emekleriyle, azınlık milletleriyle özdeşleşir, bu topraklar üzerinde doğmuş yaşamla haklarına sahiptir. Ve bu hakkı gasp eden ya da gasp edilmesine destek olan bu uluslardan, azın-

da korunamaz, köleleştirilmenin zincirlerini kılınmaz.

Ulusal Onuru Biz Tasiyoruz; Çiğnetmeyeceğiz

Kurtuluş savaş yıllarında düğmanı Kadizet'e dökmekle övünen egemen sınıflar, kırk yıl sonra, elli yıl sonra İstanbul'da manidarın İzmir Lirani'nda Yarıke emperyalizmin generallerini, askerlerini bandı mezikıyla karşılayacak noktaya gelmişlerdir... Emperyalizmin askerlerini denize dökenler aynı burjuvazi ya da küçük burjuvazi değillerdir. Bugün yurtsavetleri hiçbir değillerdir emellerindedir. Bunu ısrarla, her zemine vurgulamak du-

Yıldırı ülkesi gündemini ıgall eden Ege krizi, Kıbrıs sorunu, Bulgaristan'daki Türk azınlık sorunu gibi konular bu oyunun çarpıcı örnekleridir. Aralarında alı veremeyecekleri hiçbir şey olmayan Türk ve Yunan halklarının on yıllardır birbirleri politikaların sonuçlarından başka bir şey değildir.

Bugün ülkemizde milliyetçilik büyük ölçüde egemen sınıfları, faşist partilerle özdeşleşmiş bir kavram durumundadır. Bu nedenle çeşitli sorunlarda devrimciler-faşistlerle aynı paralele düşme kaygısı- la gereken tavır alınarak ulus düşülebilmektedir. Örneğin Bulgaristan'daki

İrçki, bölücü faşizm, aylardır tüm politikalarını Türk halkını Kurt halkına karşı kışkırtmak üzerine kuran karışıklığı de-ğıştiği ya da taktik mi değiştirmişti.

Kuşkusuz sorunun yanısı bu kadar halkı değildir. Yapılan, egemen sınıfların halk için, ulus için değeri ne varsa onun için boşaltılması esas olan politikası da çözen bir seçim manevrasıdır. Özcesi Newroz'u resmî bayram ilan etmeleri "Kürt realitesini tanıyoruz. Kürtleri sevyo-nür" demekle kadar bükülür bir sahtekarlık-tır. Çünkü egemen sınıflar ulusal hiçbir değeri, hiçbir güzelliğini sahip çıkma-zar ve çıkamazlar. Onların çikarı tersine sınıfsal, ahlaki, kültürel, ulusal tüm değ-

Şimdi değil, devrimcilerdir

İklardan bir olmamalıdır.

Bu toprakların sahip olduğu bütün ser-vetler, yaratı ve yerüstü kaynakları, üze-rinde yaşayan bütün uluslarıdır. Devlet-iin baskısı ve zulmü de bütün uluslara yönelmektedir. Oligarşik devlet hakim ulusu kendî yanına kazınmaya çalışırken ona baskı yapmaktadır, onun ulusal onuru-nu ve haklarını çiğnemekten de geri kal-mamaktadır.

Oligarşi ne idüğü belirsiz bir "mili bi-lik" kavramıyla saldırılarını kamuoyuna onaylatmaya çalışıyor. Kürtler düzenin kurbanına dikildiğinde bu "aslini inkar" oluyor, "Türkölü ihanet" oluyor. Ama Türkler de uzağ-ıla kalıyor bu tür su-palamaları. Onlar da hak ve özgürlük talepleriyle oligarşinin karşısına dikildi-ğinde ki karşılaştıkları suçlama "vatan hainliği" oluyor.

İşte bu anlamadıkları ki, her halkın ulu-sal özgürlüğü, onuru uğrunda verdiği mü-cadeleyle ve diğer halkların ulusal tale-pi karşısında tavırları belirlerken, kendi ulusal kimliğini korumayı, yaşatmayı namus ve onur meselesi olarak gören bir halk, başka bir ulusun haklarını gasp etmemektedir, onları da kendi ulusal kimliğiyle yaşamaması engel-lemeye çalışıldığı anda kendisi özgür-lüğünü, kendi onurunu da saygısızlık ediyor, kendisi ağıllıyor ve kendini egemenlere mahkum ediyor demektir.

Bugün egemen sınıfların Türk ulusu-na "Türklük" adına yaptıkları baskı, işkence ve katliamları, sergilediği vahşet, gözünü gerçeklere kapamayan ve bir parça ulu-sal onur taşıyan her Türk için ulusal onu-runa kasteden bir saldırıdır.

Kürtistan'da "yerlerde sürüklenen" sa-dece Türk insanının cesedi değil, aynı za-manda Türk insanının vcdi, insanlığı ve onurudur. Özetle tüm denilen insanlığın kırkını yaratacak fotoğraf makinelarınin cesetlerine basmıyorlar; ayakları anda aldıkları şey gerçek Türk, Türk, Laz, Çerkes, Rum, Ermeni bütün ulusların halklarını onurudur, insanlık onurudur. Türk köylülerine insan pisliği yedirenler, Türk kadınlara tecavüz edenler, öldür-dükleri gerillaları kulaklarını keserek "kolleksiyon" yapacak kadar vahşetle-nen, bütün bunları "Türk millet" adına yap-maktadır. Nazilerin "Alman ırkı" adına yaptıkları hatıratları bu vahşet, Türk ulusal onurunu ayakları anda almak de-ğil de nedir? Bu onur kırıcı, utanç verici vahşete karşı çıkmadan, ulusal onur

ABD Büyükelçisi Kommer'in arabası yanıyor. Yıl 1969. Geleneğimiz o yıllara dayanıyor... Ulusal onuru korumak, onu ayakları altına almaya çalışmaları karşı verilen mücadeleden geçiyor.

mundur. Vatan bizim vatanımızdır. Ger-çek vatanseverler de, ülkemizi karşı karşı-ya emperyalizme peşkeş çekenler değil, bu toprakları özgürlük için, bağımsızlık, de-mokrasî ve sosyalizm için savaşta dövül-ken kanıya süsleyenlerdir.

Biz vatanından kurbi bir toprak parçasını anlamıyoruz.

Biz ulusal onurunu soyut semboller, soyut bir milliyetçilik söylemini de anla-mıyoruz.

Bizim için ulusal onur her şeyden önce özgür bir vatan toprağında özgürce yaşa-yabilmektir. Bu özgürlük uğrunda savaşı-yor olma. Ulusal onur savunmanın kotası budur.

Bugün egemen sınıfların milliyetçil-iğ biçimel anlamda bile emperyalizme karşı bir yan taşıyamamaktadır. Tanışal olarak milliyetçiliğin muhtevassı olutluran ba-gimsizcilik, milliyetçiliğin bugün ege-men sınıflar tarafından ele alınışının hiç mi hiç iftirdiği bir noktadır.

Bugün ülkemizde de egemen sınıfların milliyetçiliği emperyalizme karşı değildir. Onların onuru emperyalizme karşı aldık-la tavırları değil onların aldıkları övü-leyle yüceliyor. Onların milliyetçiliği "kah-pe Yunan", "köstek Arap"lara, "hain Er-men'iye", "alcak Rum" ve halon diline böyle körük ve hakaretlerle yerleştirilen uluslara karşıdır. Ama asla emperyalizme karşı değildir.

Bu biçimeli emperyalizm ve oligar-şi tarafından körlenken milliyetçiliğin ne türden bir milliyetçilik olduğunu ve bu mi-liyetçiliği nasıl bir rol oynamak istendiğini de onları koymaktadır. Sorun olan açısından hareketen "mili" çıkartları koru-mak, ulusal bayramı, ulusal değerleri koruması değil kendi çıkarlarını gövne-cek alınmasıdır, halkların, komşu ulu-sun birbiriyle düğman edilmesidir.

Türk azınlığı yapılan baskılara karşı çı-kamak devrimcilerin de görevidir. Emperya-lizmin açık, fiili desteğini alarak Sırsan-Bosna-Hersakiler üzerinde, Ermenilerin Azeriler'e karşı uyguladığı baskılara da ay-ni çerçevededir. Devrimciler faşistlerle ya da dincilerle aynı paralele mi dü-pürü kaygısıyla dünya halkları açısın-dan, sınıflar mücadelesi açısından de-ğil olan doğru politik tavır almakta kaçınılmamaktadır. Burada sorun bi-rinci olarak tüm baskıların ardındaki gücün emperyalizmi olduğunu göster-mek ve bu baskılara karşı çıkarken emperyalizme de karşı çıkmak gereği-ni vurgulamaktır. İkinci olarak dev-i-til, faşistlerin bu baskılara karşı çı-ğınlandıkları köylüleştirilme talebi etmek-tir. Bu baskılara karşı çıkmadan salt go-vemizin temeldir ki bir sahtekarlığın halkların çıkarına bir muhteva taşıma-dığını ortaya koymaktır.

Bizim için ulusal onur, kendimiz için letedilmiş ulusal özgürlüğü dün-yanın tüm ulusları için istemektir.

Bu Vatan Bizimdir

Türk halkına karşı yürütüldüğü savaşta govenimizi birkay yaprak, Türk ve Türk halkını birbirine düşürmeye yönelik taktik-lerden medet uman iditdar, '94 New-rozu'nda "resmî bayram" yapma va-sıfıyla karışıldı.

Kimin bayramını kim adına resmleşt-i-nyordur? Bilynyordu ki, Newroz tarihale-si, ıgallarda tüm Ortadoğu halklarına a-sıg içersinde düz Ortadoğu halkları-na mil olmuştur o da, esas olarak Türk hal-kıyla özdeşleşmiş bir bayramdır. Aylardır belletirilen, korucuları, bombalar ve kurşunlarıyla yok etmeye çalıştığı halkla, bayramlarını resmleştirmeye kalktıkları halk aynı halktı.

leni yok etmekte, tüm değerleri soyus-lağ-tırmaktadır.

Faşizmin terörü ve demagogilerinin at-kaşinden bağımsızlaşmış, özgür rade-riyle karı verilebilir halklar terçileri birbirlerini toprağına, haklarını özgür-lüklerini gasp etmek yönünde değil, halkları kardeşce yaşamaları, yoksulluğu birle-şen yemlerini kısıcası kardeşliği yönünde kullanacaklardır. Bu özgür ölmeye ça-ğışığı bu terçiler.

Faşizm bunun için halk, ulus gerçeği-ni, milliyetçiliği ve bağımsızlık kavramla-rını çarpıtarak ne idüğü belirsiz kavramlara dönüştürüyor. Faşizm bunun için halklar ve uluslar arasında onları birbirine dövü-recek provokasyonlara, propagandalara başvurur.

Faşizmin karakteristik özelliğidir. O kile-leri kendi düzen sınıfları içerisinde tula-bilmek için onlara her zaman düğmanlar gösterir. Bu düğman komünistlerdir, devrimcilerdir, komşu ülkelerdir, eşcinseller, derisinin rengi siyah ya da sa olanlar, resmî din, mezhebin dışındaki dinsel inançlarıdır. Ya da hakim ulusun dışındaki sınıflar ve azınlıklardır. Alman kapitaliz-mi-sinir, halkın tepkilerini kendî üzerinden Yahudilere aktarması örneğinde olduğu bu, bugün Avrupa kapitalizminin siste-mi bozuldukları yönelen her tepkili ya-batıcı açılır üzerine kanlıca etmesin-de olduğu bir.

Tanışal olarak kanıtlanmıştır ki, ulusal bağımsızlığı kazınmak, ekonomik an-lamda, kültürel anlamda tüm özgürce ele-bilmek ancak anti-emperyalist bir tavır-la, emperyalizmi yeniliye uğratmak müm-kündür. Ve yine kanıtlanmıştır ki, ekono-mik bağımsızlık egemenliğin maddi temeli-dir. Politik bağımsızlık her koşul al-tında politik bağımsızlığı da beraberinde getirecektir. Oligarşinin bugün kitleleri gözünden saklamaya çalıştığı gerçek budur. Her acıdan emperyalizme bağımlı olan oligarşi milliyetçi olamaz. Bu düzeni sahtekarların, temsilcilerinin ve bu düzeni savunmasız faşist dinci hareketlerin mi-liyetçiliği, halkın ulusal onurunu, ulusal hiçbir değeri, sahip çıkamaz hakları yoktur. Türk halkının, Türk halkının ya da diğer azınlıkların ulusal onurunu onlar temsil etmezler.

Halklarımızın ulusal onurlarını sahter altına alan egemen sınıfların köylüleştir-tileri ortaya koymak, ulusal değerlerimizi savunmalıdır. Bu vatan da, üzerinde ya-sayan ulusların onuru ve değerleri de bi-zindir. Savunmalı!

Mahir ÇAYAN

Hüseyin CEVAHİR

Ulaş BARDAKÇI

retin Eren'dik kayıplarda, sehpada Erdal, Necdet, Hıdır olduk. Ölüm oruçlarında Apo, Haydar, Hasan, Fatih, Hayri, Kemal; bedenleriyle atelerken Ferhat, Mazlum olduk. "Günler ağır'dı. Ölüm haberleriyle geliyordu sabahlar..."

"Ölüler çarpışarak insanlarımızı halsiz hale getirmişlerdi yaşamıyordu insanlarımız ne kadar da çok/sanki şarkılar ve bayraklarla/bir

"Bugün onların ölümü büyük bir kayıpsa, onların anıları bir kayıptan onlarca, yüzlerce defa büyük bir devrimci mirastır. Şu an yapılması gereken, bu büyük mirasın değerini bilmek ve buna uygun davranmaktır. Yani hedefe ulaşmak için sarsılmaz bir inanç ve davaya bağlılıkla adimlarımızı daha da sıkılaştırmamız gerekiyor. Onlara karşı görevimiz de ancak bu şekilde yerine getirmiş olacağız."

bayram günü nümayişe çıktılar/öyle genç/öyle fütürsüz."

Evet, bir bayram sabahı şarkılarla, türkülerle yürüyüşe gider gibi coşkuylardı. "Bizi bir parça hazin" de olsa "dım dık birağan" onları bu kabına sığmaz coşkusuydu. Bize çok şey bildirirler giderken... Adlarını, anılarını ve yaşamlarını vererek yarattıkları değerleri, gelenekleri...

Şehitlerimizin Yarattığı Gelenekleri İlerledik

Onlarla büyüydük kavgaya. Yıkamak için yola çıktığımız sömürü düzeninin tozu tanki önünde eğilmeyi öğrettiler bize. Fağize karşı her kavgada direnme kardeşliğimiz miras bıraktılar. Ahmet Karan-gaç'lardan sonra Britanlar', "Size söyleyecek hiçbir şeyim yok" diyen Yusuf Engiştir devraldılar bayrağı. Ve en yük-seklerde onurla taşıdılar.

Haydarlar, Hayri Durmuşlar ve Kemal Pir'lerin ölüm oruçlarında bedenle-riyle orduları baskınlara, Mazlum Do-ğan'ların bedenleriyle yakışıklı atelerle gelecek umudu bugüne taşıdılar. "Ge-lecek kuşakların direnişini/daha iyi anlayacağını ve sahipleneceğini bili-yoruz" diyordılar. "Yanımdılar. Genç kuşakların elinde baysak oldu her biri. Devrimci hareketin '90 atılımıyla halk-

ların bilincinde devrim umudunu yüze-ten, devrim yürüyüşünde halka güven ve-ren, mücadele pratiğini ozmazlayan da şe-hitlerimizi. Fartilerle, Kahraman'larla, Olcay'larla, Penhan'larla, "daha hızlı koş-ma'yı" başardık. Türkiye devrim tarihinde çok fazlasını yaptıklarını hesabı böy-leşine güçlü sonuçluyor, hiçbir süsün ceza-sız kalmayacağı gösteriyor.

Bu sürece boyunca verdiğimiz onlarca şehit kavgada cüret, cesaret ve atılğan-lığın simgesiydiler. 12-14 Temmuz'da ve 16-17 Nisan'da önderlerimiz ve savap-çılarımız eliyle silah çatışarak şehit döğ-e-ten de bize savap geçireni kavratıyorlar. Savapta şehit döğ-enler bile düğ-mana ders vermek, halkımızın kurtuluş umu-duna haykormak olarak bize bıraktığı bir gelenek oldu. Bizi tanıyanlar, diren-ci-mizin, inancımızın gücünü anımsayan-lar "bu kez yok oldular" diyerek umutsuz-luğa yaymaya başladılar. Ancak çok daha güçlü bir şekilde ayağa kalktık. Şehitler-imiz mücadeleye çağırısı oldu yoksul eme-kçilere. Savapların geleceği şekillendir-i-yordular ölümleriyle.

Halkın İçinden Geldiler, Halk Savapçısı Oldular

"Gençler, yaşlarının önemi yoktu. 40 yaşın üstünde olanları vardı, 20 yaşını henüz devrimis olanları da. Kavgada ya-sın değil, utsalığın öneminde inandıkları. Çok değişik yerlerden gelmişler, çok değişik kökenleri vardı; farklı yerlerde, farklı alanlarda, ancak aynı inanan, aynı kavganın savapçısı oldular. Tunceli'diyi kim, kim Çarşaklı'dı, İzmir, Sivaslı, Ordu'du, Kır, Türk, Çerkes, Laz, Gü-rü'düler, ancak aynı hasası soludular, aynı dil konuşurlar. İlkokul ru bitmiş, bir öğün etmek parasına ayakbaşı boy-a-cılığı, işportacılık yapmış olanları vardı, aralarında, inşaat mühendis olanları da. Okumak uğruna pece-gündüz peşiti işe-lerde çalışanları vardı, kolej meşuresi olanları da. Çok farklı yerlerden çok farklı insanlar olarak geldiler, aynı ailenin ölü-mü bile paylaşmayı bilen sevgili çocukla-rı oldular."

12 Temmuz şehitleri için yazılan bu satırlar tüm şehitlerimiz de anlatıyor. On-ların çok farklı yerlerden çok farklı insan-lar olarak gelip, kendilerini kavganın için-de yeniden yaratmalarından ortak yanları. Onların ölümü gülerak karşılamaları sağ-layan ne "super insan"lar olmaları, ne de birtakım insanüstü yetenekleriydi. Sa-dece "insan"lardı. Çok değişik yerlerden gelip mücadeleye atıldıklarında bizzetler-fakti deydiler. İçinde oturdular, doğup büyüdüğü toplumun, çevrenin özellikleri-ni taşıyorlardı. İyi yanları, temize yüre-leri kadar düşünün kır par da vardı üzer-le-rinde. Korkulan, kaygılanı vardı. Beklen-tileri, özlemleri, düğleri... Kavgı içinde

Mahir, Hüseyin, Ulaş... THKP-C'nin önder kadroları. Adları halka devrim çağırısıyla bayraklaştı

adım adım kirlenirden arındılar. Yüreke-rini karışık beklemeyen bir sevgiyle, kar-deşlik duygusuyla yoldaşlarına ve halka açtılar. İnsanların insanlara köle olmadı-ğına bizi ıstıydılar. Bunun için üzerleri-ne düşen görevlerin bilincine vardılar on-ça. Kavganın içkındeydi elleri. Ateşin or-ça yanında kavruyla kavruyla çelikleşti-ler. Dövüşe dövüşe korkulardan cesarete, ça-kinliklerinden cürete dönüştürdüler. Ha-yatı, dünyayı, ülkeyi ve halkı yenden ta-nıdılar ve daha çok sevdiler. Sevebildik-mi mutluktaki, mutluluğu. Haaretle inan-dırı insanlığın geleceğini. Devrime, so-syalizme inandılar. Ağ kaldılar, açtık kal-dılar ama halkı, yoldaşlarını ve kavgayı sevdilerdiler. İnsanları, o durmadan ça-lışın yine de aç kalan insanları, cahil ama iyi yürekli insanları sevdilerdiler. Ölüm ka-pılarına duşa tüfekle gözlerken "çok iy-yik, çok sakiniz" diyorlardı. "Hoşçakalın, sizleri, halkımızı çok seviyoruz" oldu sözledikleri.

Oyle güçlü bir sevgiydi ki bu, insanlık düğmanlarına karşı gem vurulmaz bir nefrete dönüştürdü. İnsanı kirlenlere, insanı köleleştirip sömürücü sınıflara, in-sanı düğünleştirip öfkeyle, kine düğmündüler. Ve işte bu yüzden "ökele-ri ni kılınlara hiç sokmadılar." İşte bu yüz-den "dostlarına dost, düşmanlarına yirtıcı birer kartaldılar."

Şehitlerimiz Halka Devrim Çağışdır

30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitlerini

17 Nisan'dır... Bir ellerinde silahlarla, faşizmin üzerlerine çevirdiği yüzlerce namıyusa karşı çarpışkan, bir an olsun canlarını kavgasına döğmüderler. Onların tek kaygılı yoldaşlarıdır.

Onlar ne bir bürokrat yönetic-i, ne de sadece militandılar. Tam tersine, hem devrimci mücadelelerin içinde her işe girip çıkmaktan korkmayan militan, hem örgütsel çalışmada, hem de mücadeleyi yönlendirmede önder niteliklere sahip yönetic-i insanlardı. Bunu yaşamalarıyla, direnileriyle, ölürken gönderdikleri mesajlarla, halka seslenileriyle, attıkları sloganlarla gösterdiler.

Zafer olgılarının değil, bizmidir. Şehitlerimiz söz veriyoruz ki, yarattıkları örnek direnileri bile baktıkları de-ğerleri gözmüz gibi koruyacak, onların ışığında, Çiğnehavuzlar'da yüksel-

Anıma Günleri, şehitlerimizi emeği; halk-ların bilincinde devrimin itici birer sembo-lu, birer mücadeleye çağırısı haline getirdi-ğimize anlam kazandıracaktır. Onları, ö-rnek yaşamlarını ve anılarlarıyla emeği hal-ka taşımak, nasil yagadıklarını, nasil dö-vüştüklerini anlatmalıyız. Şehitlerimizin yaşamlarını nasil kavgayla güçleddikleri-ni, kavgayı nasil mutlulukla kucakladıkla-rını anlatmalıyız.

Evet, halkın onları tanımması, onların kavgasına çağırın sesini duymasını istiy-or-sak, onları halka anlatmalıyız. Yalnız ne kadar cesur olduklarını değil, cesareti nasil kazandıklarını anlatmalıyız halka. Ne kadar fedakar olduklarını anlatmak yetmez, onları fedakar yapan yoldaşlık duygusunu, inanç ve kardeşlik erdemi-ni, güzelliğini anlatmalıyız. Ve sadece anlatmak da yetmez, göstermeliyiz. Ya-şamlaştık, davranışlarımızla göstermeli-yiz.

Onların yarattıkları değerleri kirletme-ye yetenlen kaç yapasın! çoklu kurguya zaafımızdan, eksik ve hatalarımız üz-e-rine ısrarla girmeliyiz. Böylesi bir geliş-me-nin önünde engeller, hareketimiz, şehitlerimiz ilkelileri, gelenekleri kirl-etmeye yönelik anlayışlara, olumsuzluk-lara set olmak, kendimizi sürekli yenile-mek, yeni insana yönelmeliyiz.

Bugün bize düşen görev şehitlerimizin yarattığı değerleri süksü anıksa sarılma-kdır. Devrim şehitlerini anarak, kendimiz-i bir kez daha gözden geçirmek, eksikleri-mizi, hatalarımızı şehitlerimizin yaşamlar-ından çıkardığımız derslerle aşmaktır. Eylemler otaktığın, ne pahasına olursa olsun hareketin verdiği görevleri yene-girtme kardeşliğinin destansı örneklere-yaratan bugüne kadar bizden baskısı değildi, bundan sonra da bizden baskısı olmayacak.

Devrim şehitlerini işte bu bilince an-mak, onların halkların bilincine birer dev-rim çağırısı olarak yerleştirmek için görev başına!

Şehitlerimizle verdığımız sözü tut-a-cağız. Bu köhne düzeni, bu barbarlik kaalesini, bu insanüstü abidesini er-geç yıkacağız. Şehitlerimizle geleceğe yürüyecek, kendimizi aşacak ve değ-e-şenlerimize yeneceğiz. Daha çok ve daha güçlü söyleyeceğiz bu sözü; DEVRİM GELECEK!

kaldırıldıkları devrim bayrağını Türkiye'nin dört bir yanında onurla, gururla dalgalandıracağız.

Daha fazla fedakarlık ve özveri

Kültür, aynı zamanda bir yaşam biçimidir. Nitekim, alışkanlıklarımız, geleneklerimiz, hatalarımız, zaaflarımız, yerini getirdiğimiz ya da getirmedimiz görev ve sorumluluklar hep bu yaşam biçiminde ifadesini bulur. Bir toplumun bütün sınıflarını ideolojisi, kültürü ve felsefesi kendi sınıfı lehine bir yaşam tarzı oluşturmuştur. Yaşam tarzını, kendisi ideolojisine bağlı olarak oluşturup yaygınlaştıran ve toplumda belirli bir zaman dilimi içinde de olsa kök salmasını sağlayan sınıflar, o toplumdaki egemenliklerini ya da etki güçlerini de sağlarlar.

Bugün burjuvazinin gerek psikolojik savaşla, gerekse de bütün iletişim araçlarını ve işli kurumlarını kullanarak gerçekleştirmeye çalıştığı propagandası ve yaygınlaştırmaya çalıştığı yaşam biçimi ve alışkanlıkları, düzeni işli tehlikeli ol-mayacak insanları, duzenliyle da kendi yaşam tarzını ve anlayışını örgütlemeye hedefler. Bunun için yeri geldiğinde "havucu", yeri geldiğinde de "sokası" kullanır. Burada adaletsizlik, haksızlık, zulme ve somuru baskımdaki etrafında örülen ne kadar olumlu değer ve gelenek varsa, onları topuklemek, işli boşaltmak ve o tamamiyle ortadan kaldırarak temel amaçtır.

İşte tam da bu noktada bizlere düşen görev, burjuvazinin aldıcısı albenileri süslediği bu yaşam tarzı karşısında galip gelmek, devam vermede onu silip süpürmek. Bunu hepimiz biliyoruz, ancak burada bütün sorun bunu nasıl yapacağımızda ya da nasıl yapmamız gerektiğinde de bulunmaktadır. Bu durumu yeni insan ve onu oluşturan işkiler, değerler ve geleneklere gözeliyoruz.

Mucadelenin sarp, dolambaçlı ve dikaneli yollarında ilerleyişler, sınıfsal ilişkilerin ve moralinin dörüng arınava-ındaki başarılı geçişlerden alarak yenileniyorlar ve yeni insan işkilerini bu sürecin geçişleri birlikte mayalayış görevlerine tayyorlar. Bunun üzerine oturulması ve özünde derinleşen yaşamı işliğin kalıcılığı bülünümü, Devrimci-leşim, devrimci işkileri bülünümü her türlü cürme ve yazışmalarından koruyan ve güçlü zırh, bu derinleşen gelenekleri sindirerek mücadele içinde yeniden üretilip yenileşimlerini sağlarlar.

Devrimci bir yaşam tarzı demek, yaşamızı dirençe, haksızlıklara, baskılara dönüştürmek, duygu ve düşüncemizi mücadelelerin yarattığı derinlikle doldurmak. Yaşamın her yönünün, her anının bundan nasibini almasını sağlar. Bizler nerede bunu başarabiliyoruz, orada sağlığı, geleceği kucaklayan, duzenin başına belki olan işkileri yaratıyor ve bu işkiler karşısında çekim alını olabiliyoruz demektir. Gelecek güçlü günlerin, yaşamı biçimimizin neceleni bulmasını sağlayarak yaratabilmenin ve ayakta tutulmasının sırrı buradadır. Bugünkü kitlelerin duzenin altında umudu- nu keştiği, hak arama bilincinin tizle geliştiği, devrimden başlı bir çarenin bulundukları, devrimcilerden başka bir çözümün olmadıkları koşullarda bu sırrı çözmek zorundayız.

Sosyalizm, yeni bir toplumun kuruluşunu, yeni toplumsal işkileri, yeni bir kültürü ve ahlak anlayışını hedefleyen bir

gelişim toplumdur. Bu hedefe ancak yeni insanları yaratarak, yeni insanın yaşam tarzını ve kültürünü içsindirecek yapılabilir. Devrimizin duzeninin canını minnet bir uyukluğa döndürmesinin, bu bu ihtiyacı günün her saatinde içinde hasmetliymiş. Bunun için de, yaşam biçimimizi ve nitekim fedakarlık, özveriyle, çalışkanlığı seven bir üretkenlik ve cüretle örmeliyiz. Devrimci-leşe yakın yaşam budur.

"Bizim Savaşçılarımızın Davranışında Geleceğin İnsanı Sızmek Mükündür"

Evat. Çe'nin dediği gibi, savaşçı bir örgütün savaşçı insanların davranışla-

ından çıkan sonuçlar, aynı zamanda bizim geleceğimizin de habercisidir. Bir devrimci hareketin, bir devrimci gelişim sürecinin temel köklerinden biri, her şart altında devrimci harekete ve mücadeleye güvenen, ancak insanın ve zafarından emin olan kadroların varlığı ile mümkündür.

Biz bu açıdan ganslıyız. Önderliğimiz, ideolojimiz, örnek olgumuz cüretlilik, şehit vaktimizden öğretilerle dolu bir tarih ve gelenekler zinciri-ne sahiptir. Bizleri harcamamak, işli kullanmak zorundayız.

Bu anlamı işli de-ğerlerimizden içine, "Türkiye'nin geleceği bülünümü, Tiz ve ben de geleceğin bir parçasıyım, bu geleceğin marmarlarının biriyim," diyebilmek cüretliliği ve özveri-leşe çalışmaya ihtiyacımız.

Yeni, işli bir aldığımız hareketin geleceğinin önemini ve ciddiyetini fark ettiğimizde, idkar hedefleri kilitlenmişimizde, bunu işliyi ölküde yerine getirebiliriz. Özveri ve fedakarlık, statükoları parçalamaya eden cüret ve atılabilir bir ölüncün mihnet katlarındandır. Bugün şehitlerimizden, mücadelemizden öğrendiğimiz, kurtuluşun yolunun şehitlerimiz yolu olduğunu süylüyoruz. O halde, onların cüretleri, "Cesaretinizi varsa geçin" diyorlar, özveri ve fedakarlıklarla yaşamızda rehber olmalıdır. Unutmayalım ki, geleceğin insanını bizler yaratır, şekillendiririz.

Bizim davranışlarımız, olumu ya da olumsuz özelliklerimiz, nitekimlerimizin şekillenmiş içinde ya işimizi kolaylaştırarak, ya da daha bir zorlaştırarak. Şehitlerimiz yaşam ve ölümleri karşılıklı karşılıklıda "ölümü gülecek cıkarlıklarımız", bu anda işliye devanlar yaratarak nıçlarımları karmışlar. Yaşamı bir yaşam biçimimiz, yaşam kültürünün göstergesidir. Özverim, fedakarlık, cüretin doruk noktasıdır.

Özveri Devrimci Bir Yaşamın Aynasıdır

Sınıf mücadelesinde hiçbir adım, hiçbir başarı kolay kazanılmaz. Mücadelede dik tutturabilmek, mücadelelerin zor ve çetin koşullar içinde boğuşmaları kazanılabileceğini, bir yaşamı alışkanlığı haline getirmeye bağlıdır. Taşları uzun uğraşlarla, bedel verin anımlarla örülen bir harekete savulup gitmek istemiyorsanız, daha hızlı koşma kararlığınız ve statükoları olan tahammülsüzlüğümüzü çalışkanlığı, üretkenliği özveri ve fedakarlığımızla işlemeliyiz. Sıradanlığı aşarak politik insan olma nitekimlerinin güçlenmesi bunu gerektirir.

Özveri ve fedakarlık sadece üzemi-

ze düşen görev ve sorumlulukla yeni-ye getirmek de-ğildir. Kelimenin tam anlamıyla canla başla çalışmak, Bürokrati-ği, hanallığı, ertelemeliği, gerek-çilliği, yetneme-likleri irtırap at-mak, bunlara ayak dirmemek demektir. Kitleleri mücadele içinde çökmeye amaçla-yan bir devrimci hareketin insanları olarak daha üretken ve verimli ol-bilmek işli ge-çemi gündüzümüze katabilecek, özveri-leşe bir başka fa-adedir. Yenile-mek, ancak böyle bir anlayışla müm-kün olabilir. Bu kültür kendimizi sürekli yenilemenin, sosyalist bilinci ve inancı tazelemenin ve onu üretme taşımanın vazgeçilmez aracıdır. Karşılık beklemen çalışmak, ancak böyle bir kültürün yaşam biçimimizi fethetmesiyle sağlanabilir. Bir devrimcinin bulunduğu her yerde, en mümkün insan özelliklerini üzerinde topalayabilmeli, çalışmasındaki disiplin ve fedakarlığı olur.

meden çalışmak, ancak böyle bir kültürün yaşam biçimimizi fethetmesiyle sağlanabilir. Bir devrimcinin bulunduğu her yerde, en mümkün insan özelliklerini üzerinde topalayabilmeli, çalışmasındaki disiplin ve fedakarlığı olur. Devrimcinin özünde eğer duzenin hiçbir kurumuna ve statükosuna kabullenemiyor, haksızlığa ve adaletsizliğe bağ emnemek varsa, bu nu tutumumuz koparan, özveri ve fedakarlığımız her geçen gün biraz daha güçlendirin bir anlayışa yaratabiliriz.

Kapitalizmin bireyinin, bireyselliğinin, bencil tutkularının, kişisel arzu ve isteklerinin karşısına ancak devrimci fedakarlık ve özverimiz dikilebilir. Duzenin çelişkilerinin her zamanından daha fazla derinleştiği fedakarlık, devrimcilik çok daha fazla fedakarlık ve çalışmaya, kitlelere her şeyiyle örnek olmaüstü diyatıyor. Devrimci çalışmada olağanüstü bir cabı harcamak, kendi kişisel istek ve ihtiyacımları toplumsala çıkartarak ertemeyenler, halkı bilindirmek, örgütlemek ve harekete geçirmek işli geçemisi gündüzüne katılmayanlar devrimcinin bilincine var-

mayanlardır. Kitlelerin sevgi ve saygısını kazanabilmek, devrimci hareketin yaratıcılığına yenilerini ekleyebilmek işli çalgıyı bilmekten usanmadan zevk ha-lice dönüştürmek, sırsız bir çalgıma tempo yaratabilmek ve bunu yaygınlaştırmada da sabırlı olabilmek gerektirir. Kitleleri içersinde çalgıma istediği ve gücüyle, disiplin ve fedakarlıklarla, özveriyle örnek bir insan işli yaratılmasını ke-letleri etkilemek ve duzen işkilerinin dü-şürme çıkarmak, daha da önemlisi güven ka-zanmak mümkün de-ğildir. Bu güveni kaynağını yarattık içine, tek tek hepimiz gösterdiği özveri bir çalgıma işli gerekli olan fedakarlıklar başarmızda önemli bir yer tutuyor. Bu noktada ortaya çıkabilecek olan "işli uçundan tutma", "kaytarma", "var olanla yetinme", "yeter-siz koşulları bahane yapma", "günün her-hangi bir anında üzerimize düşen görev ve sorumlulukların yerine getirdiğini, do-layısıyla da işimizin bittiğini düşünme" özveri ve fedakarlığın amansız duzenlarındandır. "Şükür gün kurtardık" anlayışına kapılan ardına kadar açmaktır. Sonun, mevcut duzenin yerine başka bir duzeni koymaksa, bu her şeyden önce hiçbir karşılık beklememiş mücadeleye da-ha özveri ve fedakarlık sarılmak anlamına gelir. Egemen sınıfların yarattığı ve toplumun her hücresinde sınırsız çalgı-lığı "uyukluğa", "miskinliğ" devrimci-leşimimiz, alışkanlığı ve cüretin ölüne getirmektedir. Yaratmadık tüketmek alışkanlığının kronik hale gelmesine, gerekerek meşrulasına zemin hazırlamaktır. Özveri bir çalgıma alışabilmek, "ama olanak yok ki" gerekseince boyun emektir. işli niyetle bile yapılmış olsa, var olanla yetinme kolaylığına yeşil işli yakmaktır. Birçok zaman, çalışmışız halde, alınması gereken sonuca ulaş-madığımızı görürüz. Bazen bu durum fark eder, ama değıştirmek için de pek fazla bir şey yapmayız. Şu ya da bu ne-denle, ya da herhangi bir gerekçeyle ka-bulleniriz. Bu işli kolaydır. Zor olan ise, daha fazla fedakarlık ve özveri istese, böyle yapıldığında, çoğu işli üstesinden gelebildiğimizi görürüz. Özverili, disiplinli, fedakarlık bir çalgımları açmayacağı kapının olmayacağı bülünümü.

Devrimcilik bir anlamıyla duzenin haklarınımdan gasp ettiği insan meza-mesini devrimci mücadeleye aktaran özve-riş bir işliye benzer. Bu işliye, özveri-leşe, fedakarlığı razı olmanın, bu muca-deleli kitlelere taşıyabiliriz, ne başlarır elde edebilir, ne de hedefimize varabiliriz. Ölüncü emeklerin sarf edildiği, be-dellerin ödendiği bir mücadeledir riskiz, sormuz devrimcilik özlemlerinden, var olanla idare etme anlayışından, statükoları dirmeye içküdülerinden ya da nedeni ne olursa olsun kendini koruma alışkan-lığından ancak fedakarlık bir çalgımla, özverili bir yaşam tarzıyla kurtulabiliriz. Birçok şehitimizden kanyıla canıyla yofu-rlan bu mücadele içinde, şehitlerimiz mi-rası, "Bir zihni parçalayış atar özveri ve fedakarlık örnekleriyle doludur. Hiçbir zaman "bana ne" demeyen, "ben" de-meyen bir şehitimiz mirasını latta de-ğil, yaşam içinde korumak istersak, fe-dakarlık ve özverili daha atılğan, daha cesaretti, daha disiplinli ve örgütlü bir çalgımları yanından her işli bir işli ekset etmemeliyiz. ○

NOKTA "CIA yayınları"nın kaçınıcı sırasında?

Galatasaray futbolda, Efes Pilsen basketbolda derken, başımızda şimdi bir de "dünya terör lığı" çıktı. ABD'de hazırlanan bir rapora göre, PKK ve Dev-Sol'un dünyanın en tehlikeli 12 örgütü arasında. 1992 yılından sonra Dev-Sol'un inisi

"Ülkücü Güneydoğu'da sürüp yapacak" Bu sözler NOKTA dergisinin 13-19 Mart tarihli 12. sayısının kapışında büyük puntolarla yer alıyordu. Aynı sayının 47. sayısından yine ilginç bir başlık: "PKK şampiyonları liginde".

Her iki haberin ortak yazarı Baran Dural, ik yazısında MHP'nin ağzından "PKK'nın güdümlü olduğu adayları sandığa gömülecek" derken diğer yazısında CIA'nın ağzından bu kez yine PKK'ya ve Devirimi Sol'a saldırıyor ve dünyanın bu en tehlikeli "terör" örgütlerinin etkisizleştirilmesi için CIA'nın ağzından önermelerde bulunuyor.

NOKTA dergisi Beyaz Saray'a bağlı "İstihbarat ve Ulaştırma Terör Büro'su'nun yaptığı araştırmadan PKK ve Devirimi Sol'un dünyanın "en tehlikeli" 12 örgütü arasında yer aldığı öngörülmüştü. Bu "önür kırıcı" düğünden rahatsız olan Baran Dural, CIA'nın ve Mahr Kaş'ın bu örgütleri yok etme projesine yer veriyordu.

Şu bir gerçek ki, savaşın

devrimci örgütleri dünyanın neresinde olursa olsun emperyalizmin ve CIA'nın hedefi olmuşlardır. Halkların geleceği ne kadar o örgütlerin mücadelesine bağlıysa, emperyalizmin çöküşü de o kadar onlara bağlı olacaktır. Bu nedenle emperyalizmin gözde her zaman bu örgütleri üzerinde kilitlenir. Ancak CIA ve emperyalizm bu örgütleri boyanışe yakından gözlede, onları anlayabilecek ve hareketlerini kontrol edebilecek durumda değildir. Bu gerçek Baran Dural'ın yazısında da açıkça sırtıyor. CIA Devirimi Sol ve PKK'ya "tehlikeli terör örgütleri" arasında iki sıralara koyarken, bu denli tehlikeli örgütler hakkında aslında çok şey bilmeyince çok şey ediyor. Yazıda deniliyor ki, "Dev-Sol 1970'li yıllarda halk desteği arkasına alarak gözde görüldür bir tırmanışa geçti. Ülkedeki diğer Marksist-Leninist örgütlerin aksine Devirimi Sol sosyalistlerin en güçlü rakibi olan ülkücülerle çatışmaya özen gösterdi."

Devirimi Sol'un eylem çizgisine bakıldığında CIA'nın bu bilgisi ne kadar gerçek diğ bu ölçüde görülecektir. Devirimi Sol tarihi anti-faşist mücadelelerle doludur. Ve Devirimi Sol anti-faşist mücadelenin atleyicisidir. CIA, yalan yanlış ortaya attığı bu tür savlarla devrimi hareketli halde sonuşturma amaçlayan kontrolden taktiklerini uygulamaktadır. Devirimi Sol'a "gülmek" "usandır", "görmek" üzere "demi" de bu yüzden. NOKTA yazısının CIA kaynaklı haberinde aslında kendi kendini çürütüyor. Dünyanın en tehlikeli terör örgütleri arasında sıraladığı Devirimi Sol'un 12 Eylül darbesinden etkisizleştirilmesi, "usandır" söyleseni, kendini çürütme mesinin bir örneğidir.

CIA uzmanlarının görüşü

ama görmek istemediği bir gerçek, Devirimi Sol'un emperyalizmin tüm kuşatmalarına karşı savaşı sürdürdüğünü. İç ve dış her türlü kuşatmaya, yarmış, Türkiye ve tüm dünya halklarının umudu olarak yürüyene devam etmektedir. Sadece oğarının Devirimi Sol'a saldırılarının boyutu bunun görülmüşünde yeterli sebeptir.

ABD'li "terör" uzmanı Dennis A. Puchinsky raporunda "...12 Eylül askeri darbesinden ağır yaralar alarak çıktı. Ancak Dev-Sol'un neredeyse çökmesinden neden olan olay, örgüt içinde çıkan tartışma sonrasında gerçekleşti." demektedir Devirimi Sol için. CIA'nın böylesi bir raporuna zemin hazırlayan, darbeci kontrol çetesi ve bu çeteye arkasındaki oportünist anlayışlardır. Bir kez daha tekrarlarmak gerek. Devirimi Sol'un bugünkü mücadelesi bugüne kadar iç ve dış düşmanları kuşatmalarını yardığının ve bundan sonra da yaracağını ispatdır.

CIA'nın dünya emekçi halklarının, devrimci örgütlerinin mücadelesinin önüne geçmek için her türlü saldırıya mübah gördüğü bilinen bir gerçektir. Pek NOKTA'nın neyin peşindedir? Kuşkusuz işbirlikçileri ispatlamak, burjuvaziye yaranmak istemektedir. Yoksa CIA'dan devrimci yarmı yamak bilgileniyeyi CIA'ya "uzman", Devirimi Sol'a da "usandır" olarak göstermesinin başka bir açıklaması yoktur. NOKTA açısından "güvenli" kaynak ve "uzman" CIA olabilir, bu doğaldır da. Çünkü bu hangi burjuva basına bakarsanız bakın, yaygın politika-sının CIA'nın, MIT'in direkifleri doğrultusunda olduğu görülecektir. NOKTA, CIA'nın burjuva işbirlikçi yayın organlarıyla halklara karşı yürüttüğü kirlisavaşın propagandası aracıdır. ◆

Öğrenci gençlik 16 Mart'ı unutmadı

Kitlese faşist saldırılarını ikindi 16 Mart 1978 katliamı. Bunu Çorum ve Maraş katliamları izledi. Faşist katliamlar zinciri olarak 37 aydın insanın yakılarak katledildiği Sivas'ta uzandı.

Bugün bunun yanında okullarda tek tek ve küçük gruplar halinde faşist saldırılar sürüyor. Liselerde ve üniversitelerde faşist terör devlet gücüyle taze hortlatılmaya çalışılıyor. Yeniden bir tehlike unsuru oluşturma amaçlayan sol faşistler karşısında üniversiteli gençlik susmuyor. 16 Mart katliamının yıldönümünde yaptıkları faşist saldırıları lanetleyen eylemlerle de, gençliğin anti-faşist mücadelesine geleceğini ilzavetisi olduklarını ortaya koyuyorlar.

Ezrim Ege Üniversitesi'nde TODEF'EYO-DERİ Malik Bahallı ve Erdiğ Köse adlı iki öğrenci üniversitede 16 Mart'la ilgili pullama yaptıkları gerekçeyle 16 Mart günü okula silahlı polislerle gözaltına alındılar. Arkadaşlarının gözaltına alınmasını ve katliamla protesto eden öğrencileri aynı gün Ziraat Fakültesi önünde bir basın açıklaması yaptılar. "Gözetilmez Bizleri Yürütmeyiz", "Katli Polis Üniversitemin Defat", "Kahrol-sun Faşizm Yasasın Mücadelemiz" sloganları atan EYO-DERİ öğrencileri açıklamalarında "Dün 16 Mart'ta öğrenci gençliğe yönelen bu faşist saldırıların okullarımızda aradan örgütlenmelerine izin veremeyiz" dediler. "Yeniyeledeci" dediler. Formu'daki şehit devrimcilerin adlarını okunması sırasında öğrenciler "Yasayor!" diye yineliyorlar hep bir ağızdan.

"16 Mart Katliamını Unutmadık" Hasabını Soracağız" DMB imzalı pankartın açıldığı forumda sık sık "Kahrol-sun Faşizm Yasasın Mücadelemiz", "Devrim Şehitleri Ölmüştür", "Faşizme Karşı Tek Yürmek Tek Barışat" sloganları atıldı. ◆

Avusturya'dan Türkiye Büyükelçiliği'ne soru önergesi

Avusturya (Mücadele) - Yeşiller Partisi Milletvekili Dr. Severin Renold, Viyana'daki Türkiye Büyükelçiliği'ne Ali ve Ayhan Efoğlu'nun akıbeti hakkında bilgi edinmek için 14 Şubat ve 9 Mart tarihlerinde iki ayrı soru önergesi verdi. Büyükelçiliği Dr. Renold'ın 16 Mart'ta gündeliği ve konsolos danışmanı Haldun Otman imzalı mektupları Ali ve Ayhan Efoğlu'nun cepti oklatırlar dolaylı de polis tarafından arandığı belirtilir. Mektupta guszetimci hedef gösteren konuşulmuş Ali ve Ayhan Efoğlu'nun emniyet tarafından kaybedildiği seklindeki haberlerinden rahatsız olduğu görülmüştür.

Yeşiller Partisi'nin bir başka milletvekili Gracinde de Avusturya Dışişleri Bakanlığı'na Efoğlu kardeşlerin akıbetiyle ilgili olarak 16 Mart'ta bir soru önergesi verdi. ◆

Vezneciler Kız Yurdu'nda öğrencilere soruşturma

Vezneciler Kız Yurdu'nda yurtların yönetilmesinde en çok dünüzen 4 öğrenci hakkında soruşturma açıldı. Yurt idaresi öğrencileri yasadışı örgütli yapı olmak ve bu doğrultuda faaliyet göstermekle suçlandı. Bu suçlamalar protesto eden yurt öğrencileri 17 Mart günü Beyoğlu Sosyalist İktidar Partisi'nde basın açıklaması yaptılar. "Yurtlarda Anlamla Sorun", "Yurtlarda İnsanca Yaşamak İhtiyacı", "Bakı-lar Bizleri Yürütmeyiz", "Yurtlarda Gerici-Faşist Bakıllara Son" yazılı ve Vezneciler Kız Yurdu Öğrencileri imzalı dövizler taşıyan öğrenciler, bakı-lar karşısında boyun eğmeyeceklerini belirterek tüm öğrencilerin kendilerine destek olmaları çağrılarını ◆

Londra'da irkçılığa ve faşizme karşı yürüyüş

Londra (Mücadele) - İngiltere'de irkçi ve faşist örgütlenmeler hükümeti tam desteğiyle hızla geliyor. Bu yapılmamamiz bir olan BNP son yerel seçimlerde bir önceki seçimlere göre o oranını %90 artıracak birleşik belediye seçimini kazandı. Bu belediyelerden birisi olan Doğu Londra'daki Tower Hamlet Belediyesi sınırlarında yaşayan yabancılar son dönemde birçok saldırıya maruz kalıyor. Bu saldırılarda önceki kez, birini kaybettiler, ardından iki Ayalı genç öldürüldü. Yönlülenen irkçi saldırılar karşı örgütlenen mücadele emekçi amacıyla Sendikalar Federasyonu (TUC)'nun öncülüğünde 16 Mart günü bir yürüyüş düzenlendi. Yaklaşık 50 bin kişinin katıldığı yürüyüş Tower Hamlet Belediyesi Binası'nın önünden başlayıp, yoğunlukla irkçuların oturduğu bölgelerden geçildikten sonra Hackney Bölgesi parkında sona erdi. Araladın Devirimi Sol Güçleri'nin de bulunduğu birçok ilenli-demokrat sendika, emek ve örgütlen katılımlı ile gerçekleştiren yürüyüş "BNP (İngiliz Milliyetçi Partisi) Kapatılmalı", "İrkçiliğe Hayır", "Yabancılar İnsanca Yaşam Hakları Verilmeli", "Polisler İrkçi Tutumuna Son", "Tüm Halklar Kardeşler" sloganları atıldı. 5 bin polisin görev yaptığı yürüyüşte yapılan konuşmalar irkçiliğe peçit verilemeyeceği vurgulandı. ◆

Zorunlu tasarruf gasp edilmeye çalışılıyor

"Çalışanların Tasarrufla Tevvik Edilmesi" yasası çerçevesinde çalışanların 1988 yılından beri kesilen paralarının nemalarıyla (ikinci-eliz) birlikte 1 Nisan'dan itibaren ödenmesi gerekiyor. Çalışanların aylık ücretin % 2'si, işverenlerin % 10 faizle birlikte aylık ücretin çalışanların fondasından 52,5 milyon lira paraları buluyor. (10 milyon çalışan kesilen, 27,5 milyon işveren katkısı, 27,5 milyon nema).

Çalışanlar adına zorla tasarruf yapan ve bu parayı "süresi dolmuş" diye ödenecek diye ödeyeceği" diyen iktidar, sürenin dolmasına az bir zaman kala bu birkim nasil gasp edeceğinin hazırlığı içinde. Kendi krizinin faturasını emicilere çikartan sermayenin temsilcileri, tüm çalışanların bu fonda birkim 20 trilyonu vermemek için, "Eğer Nisan ayında fonda birkim 10 trilyonunuzu çekerseniz, 52,5 milyondan geriye kalan 42,5 milyonunuz yandır" diyor. Gereke işe altyı diğer kendilerinin olan Hükümetinde Karaman'a ile yaptıkları bu gaskı, yine kanun dışı bir şekilde sürdürmek istemeleri.

Bugünlerde sırası aktılar 1 Nisan'da parasını çekmeye hazırla-

nan çalışanlara "paranızı 2003 yılında alın, yoksa işveren katkısı ve nema miktarı yandır" demek için yasal kılıf hazırlıyor. Bu fonda birkim paralarının nasıl ödeneceğine ilişkin, çalışanlar şimdiye kadar hiçbir söz hakkına sahip olmadı, bundan sonra da olmayacak. Bu konudaki inisiyatif, parayı tasarrufla tutan KO'ye (Kamu Ortaklığı İdaresi) ait.

Korku ve seçiminin faturasını emicilere çıkartmaya hazırlanan iktidar karşı haklarınıza sahip çıkmak için olduğu gibi bugün de kendisini dayatıyor. Hele hele tasarruf fonu adı altında işçi ve memur ücretlerinden, onların isteği ve inisiyatif dışında yapılan bu kesintiyi onlara çıkartmamak için çalışanların hareketle geçmesi şarttır. Yoksa ilk kasavı yapıldığından hesabı belli olan, bu birkim üzerinde bugün olduğu gibi yarıyı da akkabalı yeni hesaplar yaparak bunu tekrar tekrar vermeyen kılıfını hazırlayacaklardır. Bunun bilincinde fonda birkim paralarını tümünü almanın tüm yolları denemeli. Çalışanların emeklerinin tasarruf fonu vb. denilecek gask edilmesine izin vermemek gerekir. ☐

Bahçelievler Belediye işçileri RP'lilerin "adil düzen"ini istemiyor

Geldiklerinden bu yana belediyelerden işçi atan, işçilerin haklarını kendi yandaşlarına peşkeş çeken RP'li belediye başkanları, her geçen gün pervasızlaşıyor.

RP'li İstanbul Bahçelievler Belediye Başkanı Muzaffer Doğan'ın kasasında, 700 işçiden her birinin 18 milyon 300 bin lira alacağı birikti. Bunları ödemekte direten Doğan, haklarını almak için eylem yapan işçileri istenmaya başladı. Üç ay önce isten atılan dört işçiyi 12 Martta sekiz işçi daha ekendi. Diğer arkadaşları gibi haklarını isteyen ve bu nedenle işten atılan işçilere gönderilen bildirimde, "kızlarız" rağmen işçileri yavaşladıkları, diğer işçileri iş bırakmaya zorladıkları ve devleti zarara uğrattıkları" gerekçesi ileleri sürüldü ve iş yassasın 17/2 maddesinde 8 işçi tazminatsız olarak işten çıkartıldı.

Haklarını almak için dönem dönem dirençler yapan Bahçelievler Belediyesi işçileri bu defa hem alacakları, hem de arkadaşlarının işten çıkarılmasını protesto için 17 Mart'ta iş bırakma eylemine başladılar. Her

Bahçelievler Belediye işçileri, RP'li hırsız başkan Muzaffer Doğan'a haykurdılar: "Elini ekmeğimizin den çek!"

gün belediye önünde, gask edilen hakları için toplanan işçilerin tepkilerine karşılık, Belediye Başkanı Muzaffer Doğan'ın yaptığı tek şey işe kapıya klop tam bir çapulcuca yaklaşıp biçimde birip çağırarak, işçilere "Defolun" demekti. Ayrıca Muzaffer Doğan RP'li aracılığıyla işçileri halka şikayet eden bildirileri başı dağıttırıyor.

İşçiler 21 Mart'ta yine belediye önünde toplanarak paraların ödenmesini istedikler. Ey-

lem sırasında işçilerin üyesi bulunan Güneş-İş 6 No'lu şubesi, yasanınla ilgili bir basın açıklaması yaptı. Halka destek çağırırken da yapıldığı açıklamasında işçiler "Belediyenin gelirleri kendisi gibi RP'li taserolan zengin emekte kullanan M.Doğan'ın işçi alacaklarını gask etmeyi sürdürmesi karşısında daha fazla sessiz kalma yacağımızı ilan ediyor ve onu uyarıyoruz. Elini ekmeğimizin den çek" dediler. ☐

Türk-İş sadece Çiller'i mi destekliyor?

Türk-İş teslimiyeti yeni yaşamıyor. Daha doğrusu, kurulduğundan bu yana Türk-İş'in kendisi Türkiye işçi sınıfının çıkarlarını sermayenin eline teslim etmiş olmanın addır. Bunun biricik ödünçü, hiçbir dönem bunun aksi örnek gösterilecek bir Türk-İş politikasının bulunmadığını şaşır sultan bilebilir. Oysa, bu gerçeği bilmeyorsanız gibi, son dönemde gerek Türk-İş içindeki başka sendikalar, gerekse DİSK'in yöneticileri Türk-İş'in Çiller'i desteklediğinden, Türk-İş'in teslimiyeti yaşadığından dem vuruyorlar.

Türk-İş'in tarihini bilenler için bugün bunları söylemenin fazlası bir anlamı olmasa gerek. Çünkü Türk-İş, 12 Eylül cuntacılarına bakan verecek kaskı kartını açık oynamış bir sendikadır. Şu an yürürlükte olan ve yürürlükte içinin atılmasına, toplu sözleşme yetkisine kavuşmak için mahkeme kapılarında sürdürülmesine kaynaklık eden yasalar, Türk-İş'e de katkısıyla hazırlanmış ki, bunu kendileri de inkar etmiyorlar 12 Eylül cuntasının işçi sınıfına yönelik ekonomik ve siyasal baskıları süreci içinde işçilerin muhalefeti ve eylemlerle karşılamış. Türk-İş büyük bir yüzüstülikle, yasaların anti-demokratik yanlar var, yasalar değilsen, işçilerin gask edilen hakları geri verilmeli söylemlerine katılmaya başladı.

O günlerden itibaren bütün bunlar iyi niyetli, demokrat olduğunu söyleyen sendikacılara göre "Türk-İş genel başkanı ve yönetiminin hatası" idi. 1982 yılında Türk-İş Başkanı L.Denizci ölünce, Türk-İş başkanı çok şeyin değeriyle sandımış. Şevket Yılmaz başkanı olmuş, bu defa her şeyin başı Şevket Yılmaz'dır! Nitekim, "Değişim Grubu" 1992 yılında Ş.Yılmaz'ın on yıllık tokatından indirildi. Yönetime Bayraktar Meral ve Şenel Denizler başta olmak üzere birçok yeni yönetici geldi.

Adı "Değişim Grubu" olan, Türk-İş genel yönetiminde yeni, ancak Türk-İş içinde eski olan bir sendikacılar da Türk-İş'den gelmişlerdi ve aynı gelecek sürdürdüler.

Başkanı öldükleri sendikacılar üye işçilere yönelik haksızlıkları ser çıkarmayınlar Türk-İş içindeki politikaları, anlayışları değiştireceklerini beklemek, olsa olsa kendin karamdır olur. Bu nedenle kendisine devrimci, demokratik diyen sendikacılar Türk-İş'i desteklerlerken, geçmişi de, bugünü de gözardı etmemeli, buna göre tavır belirlemelidirler. Artık sessizliğe son verip, Türk-İş yöneticilerinin siyasi iktidara olan yakınlıkları ve gerçek yüzleri daha güç bir sesle tehir edilmelidir.

Türk-İş baştan teslim olmuş bir sendikadır ve ilk kez işçiyi başka, iktidara başka türlü konuşmuyor. Bugün Çiller karşısında iktidatlılığı, geçmişte Özal'a, Demirel'e, Erven'e de sergiledi. Türk-İş, DİSK'e bağlı sendikaların karşısına yetki itirazı ile dikilirken, İLO toplantılarında çalışanlardan yana görünmek için Türkiye'deki yasaların anti-demokratikliğinden dem vuracak denil bir iktidatlılık içindedir.

Bugün Türk-İş, işçilerin toplu sözleşme dolayısıyla biriken haklarına sahip çıkmadığı gibi özetleştirmeye karşı tavır da almıyor. Hatta "Çiller'i özetleştirme konusunda başarısız bulduğumuz" belirtiyor. Açıkçası, Türk-İş'in önümüzdeki günler için işçileri ilgili son bir mücadele programı yok. Ancak Türk-İş'in 28 Mart'ta TİSK ve TUSİAD'ı davet ettiği yine yemelik bir toplantı var.

İşçiler de Türk-İş'i gereğini çok iyi kavramıyor. Bilimsel kümüler işletmelerinden bir işçiyi, 700 işçiyi bir gazeteyle gönderdiği mektuptan birkaç satırı yayımlamak bile bu gerçeği anlatmaya yetiyor: "Fakat bu olumsuzlukları bir işçiler biliyoruz. Bakat değildiğimizden bir şey var. Türk-İş'in bu zihniyetli değildiğiçerinde sendikacılar pirim topuyor ve genel kurullarda işçinin oyunu alarak yönetici oluyor. Daha sonra ise onlar da bu çarka kendin kaptırmıyor olmasa ki, işçinin sorularını gözden değil, işçiyi sorun olan bir sendikacı olup çıkartıyorlar..." ☐

Türk Pirelli ve Brisa'da işçiler "zorunlu" izinde

Kocaeli (Mücadele)-"Ekonomik krizdeyiz" gerekçesiyle Tofaş ve Renault'ta on binli aşkın işçinin Şubat ay ortasından bu yana "zorunlu" izne çıkarılmasına şimdilik sektöründeki işçiler de ekendi. Sabancı Holding'e bağlı Brisa lastik fabrikasında çalışan 1080 işçi 20 Mart'tan, Türk Pirelli lastik fabrikasında çalışan işçilerden 200'ü ise 26 Mart'tan itibaren fazla stok var gerekçesiyle "zorunlu" izne çıkarılıyorlar. ☐

Toros Gübre'de grev kararı

Adana (Mücadele)-Toros Gübre direnişçileri geri dönemle mücadelelerini sürdürürken, aynı fabrikada örgütlü bulunan Petrol-İş Sendikası, kendi üyeleri için grev kararını aldı. Bir süredir işverene sürdürülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin anlaşmazlıkta sonuçlanmasından grev kararını kaçınılmaz hale getirdi. Devletten toplam 2,5 trilyon alacağı bulunan grev fabrikaları patrollerinin bunu gerekeceğiz gerekçesiyle anlaşılmaya yansımaya başladıkları ileri sürüyor. Bu nedenle Petrol-İş Adana Şube Başkanı Yusuf Doğan, sendikacıların üye 300 işçinin bulunduğu Toros Gübre'de patronla anlaşma olamadığını zayıf olduğunu ve 1 Nisan'da greve kesin güzüyle baktıklarını belirtiyor. ☐

12 tarım işçisi yaşamaları yitirdi

Eskeşehir (Mücadele): Si portazası ve kadrosuz çalıştırılan çamaşır koşullarını düzenleyen bir yasa bolumuna "tarım emekçisine yüzünü çeviren devlet ancak, 12 kadın işçiyi yitirince tarım emekçilerinin hatırladı.

19 Mart Cumartesi günü Seyitgazi Kur'a ile Akın Yolu arasımda tarla dönüğü kendilerini taşıyan kamyonun virajı alamayarak tepetaklak yuvarlanması sonucu Satı Unlu (16), Gülsüm Unlu (35), Halime Unlu (40), Dönü Sezer (49), Cemile Yal (16), Türkün Kızılkuslu (26), Serife Ay (50), Birgül Gül (16), Reyhan Gül (28), Ayşin Unlu (34) ve Fadime Şahin (42) yaşımlarını yitirdi.

Eskeşehir Devlet Hastanesi'nde taştan cesetleri morga sayımcısına konulorlar da bekletildiler. Kazanın arından ölülerin ailelerinden birer kişiye Eskeşehir İl Orman Müdürlüğü'nde sigortalı ve kadrolu iş verileceği haberi tepkiyle karşılandı.

Orman işçilerinin tavırını, "Her cana karşı bir kadro" şeklinde değerlendiren orman işçileri, "Sigortalıya ve kadroya kavuşmak için yıllardır mücadele veriyoruz. Şimdiki anemizin, kardeşlerimizin canlarına karşılık kadro sahibi olacağız. Bu adalet değil" diyorlar.

12 kişinin olduğu bu katliamda 3'ü ağır 38 tarım işçisinin tedavisi ise Eskeşehir

Devlet Hastanesi'nde devam ederken, yıllardır işçilerin sorunlarına ve sigortalı olma istemlerine kulak tutmayan yetkililer seçim yatırım için hastane masraflarını üstlenerek olayla ne kadar ilgili (1) olduklarını ispatlamaya peşindiler.

Tarım işçilerinin yaşamı babaşın sonuna tehlikelerle dolu. Ne çalıştırların tarlalarda ne de ormanda bökelerle, tahta kırma kırma karşı korumada hiçbir güvenceye sahip olmadıkları gibi çalışma yerlerinde kamyonlarla taşınacak denli çığ ve insanlık dışı çalıştırılmaya iş veriliyor. Tarım işçileri buna karşı olmalı, yeni katliamlara izin vermemelidir. **Ö**

Tütün üreticileri mağdur

Malatya Tütün Üreticileri Dayanışma Derneği Başkanı Kemal Yıldız tütün üreticilerinin sorunlarını ve çinse bulunduğunu şu şekilde açıkladı. Yıldız "Tekel Yazar Müdürlüğü'nün alması olduğu kadar göze tütün üretiminin yapıldığı yerlere ekim dışı bırakışımı, Kaldı ki, alınan kararda taban karakterli arazilerin devre dışı bırakılmasını çok ediyor. Oysaki birçok yöre kır diye tanımlanan arazi" diye vurgu yaparak kararın kendi içinde çelişki taşıdığı ve arazi keşfinin Tekel tarafından değil oluşturulacak bir

komsayınca belirlenmesini istedi. Ayrıca tütün üreticilerinin mağdur olduğu ve Adıyaman'dan göç edenler buralara gelindiği, herhangi bir gelir kaynağının olmadığı ifade edildi. Tütün üreticileri taleplerini şöyle sıraladılar: - Bu kararın tekrar gözden geçirilmesi, tütünü ailelerin bir kişiyi devlet işine almasını, sıfır faizli, uzun vadede geri ödemesiz kredilerle üreticilerin desteklenmesi, devlet denetiminde bulunan hazine arazilerinin bu kesime dağıtılması ve Tekel'in kendilerine verilmesi.

Malatya'da tütün ekim yasağı

Malatya (Mücadele): Hükümet 1994 yılı da dahil olmak üzere aldığı tütün ekim alanlarını daraltılması kararını Malatya'da da uygulamaya başladı.

Malatya'da Dilek, Battalgazi (Eski Malatya) ve Yaşahan ilçelerinde tütün üretiminin yasaklanmasından sonra üreticiler oldukça güç durumda kaldıklarını ve verilen kararın tekrar geri alınmasını istedikleri. Tütün üretiminin yasaklandığı Battalgazi'nin Serintepe Mahallesi'nde köylülerle ve muhtarlar görüştük.

Serintepe Mah. Muhtarı Hüseyin Almış: "Genel olarak tütünün yasaklanmasında ilgili bir madde bulunmamaktadır. Ama tütün üretiminin kısıtlanıyor. Masrafla bahane edilerek tütün toprakları 25-30 yıldır tütün ekimi yapıyoruz. Devlet tarafından verilen bu karar Tekel Başmüdürü Orhan Berberoğlu tarafından kendi kişisel çıkarları doğrultusunda yasaklanıyor. Milletvekiliyle, Erdal İnönü'yle, Mustafa Yılmaz, Murat Karayalçın ve bakanlarla görüştük. Başvurmadığımız yer kalmadı. Bizi alıyorduk..."

Mücadele: Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz? **Muhtar Hüseyin Almış:** Şu anda başvurularımız sürüyor. Ankara Tekel Müdürlüğü'ne, başbakana gideceğiz. Tüm yolları deneyeceğiz. Seçimlerden sonra 50-60 kişilik gruba gireceğiz. Gereksiz aklı geç, gerekirse yürüyüş yapacağız. Kendimizi ezdirmeyecek ve mücadelemizi sürdüreceğiz."

Derviş Gültekin (20 yaşında): "Çiftliğim kaldırıldı tütünü kağıt fiyatı vereneceği söylüyor ama taban fiyat 51 bin lirayken 17 bin liraya indirdi. Madem tütün yasaklandı bize başka olanaklar sunsunlar. Örneğin her evden bir kişiye iş alsınlar ya da belli bir maaş versinler, olmazsa başka alternatif sunsunlar. O da olmazsa Tekel'i bize versinler bir işletsin."

Ekim yasağı karşısında tütün üreticileri zor günler yaşıyorlar. Tek geçim kaynakları da elerinden alınarak açlığa mahkum edilmek isteniyorlar.

Mehmet Amca (40 yaşında): "Devlet bizi aç bıraktı. Farklı alternatif sunmadı. Hiçbirinden bir şey beklemiyoruz yok. Pratik bir şeyler yapacak lazım. (Tekel'in taşlanması, açlık grevi vb.) Bizi ekmeçimize katkısı olmayan yasasını değil."

Ali (19-20 yaşlarında): "Başvuru verdiğimiz hiçbir sonuç alamadık. Tazminatla ya da kendi işi yaptık. Halko adanıyorlar. Şu anda gerekirse yürüyüş yapacağız. Bizi bağışa sözler var, bu sözler isyanlarımızı bağışlar."

Mücadele: Başka söylemek istediğiniz var mı?

Ali: "Bu mahallede 30 yıldır ne yollu, ne su, ne telefon var. Kanalizasyon da yok. Bunun sebebi devletler."

Muhtar Hüseyin Almış: "Belediye yardım etmiyor. Her şeyi kendi gücümüzde yapıyoruz. Yıl sonunu çözmek için kepeci kendimiz getirttik ve kendi çabamızla yapıyoruz. Tütün ekimi yapıp arancılık yapıyoruz. Mahallede iş olan sadece iki ev var. Sadık ekimi de yapıyorlar. Çoun ekili edilmeyeceği konusunda tereddütlerimiz var. Okul sonunu var, ne öğretilen ne sınıf var."

Mücadele: Düzenlen, düzen partilerinden bir beklentiniz var mı?

Mahalle Halkı: "Hiçbir partiden umudumuz yok. Hiçbir partiden destek yok. Hepsini de koltuk sayıyor. veriyor." **Ö**

Çay üreticileri ve işçileri öfkeli Çaydaki sömürüye son!

Trabzon (Mücadele): Çay üreticileri ve işçileri B. Zehin Fındıklı ilçesinde 10 Mart günü düzenledikleri mitingte Hopa-Trabzon karayolunu trafiğe kapatarak devlete ve özel sektöre öfkelerini paykındılar.

Fındıklı'daki özel sektöre ait çay fabrikasının iflas ettiği gerekçesiyle iş yitirdi. İşçileri ve işçilerin para ödemesi, bunun karşılığında devletin şirketli mülklerle ila-lik kurdur vermesi baskıyla taşınan son damla oldu. Özel sektörde en büyük çay işletmesi KARÇAY 'İlas' nedeniyle fabrikalarını kapattı. İflas etmesine rağmen, piyasasından elini çekmeyen firma, aracı firmalarla faaliyetlerine devam etti. KARÇAY'ın sahibi olduğu bir hanı İstanbul'da DYP'ye karşılık-ış olarak kiraya verince devletin mülklerle ila-lik karşılıksız kredi aldı. Bu durum karşısında üretici ve işçiler daha önce KARÇAY'da mü-

dürlük yapmış Ahmet Babin örgütlenmiş bayırdıydılar tüm kapıldılar sonuç alamayınca miting düzenlediler.

Mitingte konuşan Özgür Karadeniz gazetesi sahibi Mehmet Demir Uçar "Çay üreticisi ve işçisinin paralarını yitiriyorlar siyaset yaptığı yerde bu siyaset yapmaliy-ış. KARÇAY sahibi bu yaptıklarından dolayı idkar tarafından mülklerle ila-lik kredi verilmek ödüldümlendikredir. Bakın mitinge katılan insan-

larımız yüksek sesle söylüyor. Yolu keselim. Ankara'ya gidelim." dedi. Bu konuşmanın üzerine üretici ve işçiler karayoluna doğru yürüyüşe geçerek yolu kestiler. Yaklaşık 200 kişinin başlattığı yürüş kesme eylemi bir anda 2500'e ulaştı. Yürüş kesiklikten sonra kendilerini müdahale etmeye çalışan polise "Çayda Sömürüye Son", "Halkiyüz Kazanacağız" sloganlarıyla karşılayarak yürüdüler. Terip komitesi başkanı Ahmet Babin'ın gözaltına alınması karşısında kit- le buna engel oldu. Daha sonra çay üretici ve işçileri, "Çayda Sömürüye Son", "İşçiyüz Köylüüz Hakkımızda İstetiz", "Halkiyüz Kazanacağız" sloganları atarak il- ge mektizine doğru yürüyüşe geçtiler.

Ote yandan Mesut Yılmaz'ın 15 Mart günü Rize'de yaptığı mitingte üretici ve işçileri "Üretici ve işçilerin KARÇAY'dan alacakları dehal ödensin"Çay Üreticileri Bilgi Oluşturma Komitesi" mızıl pankart açtılar. Bunun üzerine ANAP Genel Başkanı Yarımcısı Yaşar Okuyan şvli faaliyetleri üreticilerin üzerine saldılar. **Ö**

İncirlik'te Amerikalı işçiler kaçak çalıştırılıyor

Adana (Mücadele): İncirlik Hava Üssü'nde yabancı işçilerin çalışması yasak olmasına rağmen Amerikalı askerlerin yakmaları işe devam etmiş durumdadır. Amerikalı askerler "Nota-Sofa-Deke" anlaşmaları hakkı birinci derece de akrahalardan yararlanma getirme hakkına sahiptir ama bu akrahalılar hiçbir işe çalışmamıştır.

Kaçak işçilerin çalıştırılmasına müdahale edilmesi için Çalgına ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarına başvuruyla bulunan Yıdır Harb-İş Sendikası'nın başvurusu üzerine Adana'da bir heyet düzenlendi. Zorunda kalan işçiler Sosyal Güvenlik Bakanlıklarına işçi çalıştırıldığını tespit etti. Yaklaşık 500 kaçak işçinin çalıştığı İncirlik Üssü'nde bir rakama 2500 olarak gösteren bir rapor hazırlayan Bakanlık, durumu Adana Valiliği'ne ilettili. Vadi de bu konunun "halihazırda" için raporu Yürekli İşçi Kaymakamına gönderildi. Aradan aylar geçmesine rağmen İncirlik Üssü'nde kaçak Amerikalı işçiler çalışmaya devam ediyor... **Ö**

9. SÜTUN

Isırgan

Ahlaksızlığın timsali

Halk arasında bir deyim vardır: "Bir kere ar damarı çatlamayagırsın" derler. Ülkemizdeki medya tekelinin en güzel bir deyim anlatıyor. Her türlü ahlaki değerden yoksun olan basın patronları kah okura, kah iktidara yönelik manevralar yaptıkça bulundukları pisliğe daha fazla batıyorlar.

Centilmenliğiniz Buraya Kadar

Birbirlerine karşı giriştikleri amansız, her türlü ahlaki kavramın çok sayıldığı savadıkları sonra bir centilmenlik anlayışını imzalarlar. Fakat yapılarında bulunan ahlaksızlıktan ötürü bu anlayışın ömrü fazla olmaz. Ardından yine bir savaş ve sonrasında tekrar bir anlayışa, bu böyle sürer gider. Ar damarları bir kere çatlamıyor, yapılan anlaşmalar da sadece okuyucuları burjuva basının sevilmezliğine tepki göstermesini engelleyici amaçlar.

Ahlaksızlık, veyahutlık ve iktidarluluk sadece birbirlerine karşı giriştikleri paylaşım savaşları ile sınırlı değildir. Yaptıkları sürüm ona habercilikte de aynı "İlkelere" hareket ederler. Bir bakarsınız Körfez'de yaşanan haksız savaşa girmeyi, Somali'ye, Bosna'ya, Azerbaycan'a asker göndermeyi savunurlar. Diğer taraftan Nevruz'u ve seçimleri izlemeye gelen yabancı parlamenterleri "akababalıkla", DEP'li milletvekillerine destek verenleri "içişlerine müdahale etmekle" suçlarlar. Yabancı bir ülkeye asker göndermek içişlerine müdahale olmaz da, parlamenterlere yapılan baskılara ilgili bilgi vermek müdahale olur.

Pazarlıkta Kiminle Anlaşırsanız

Medya tekelieri ellerindeki silahları çıkartları doğrultusunda kullanmaktan hiçbir zaman kaçınmaz. En ufak kıyak için bir süre önceki dostunu bile satabilir. Yerel seçimlere aday olanlar, burjuva basının bu tavırının son dönemdeki kurbanları oldular. Amacı oligartı aktarmak değil, seçim sonuçlarını belirlemek olan medya tekelieri, özellikle İstanbul'da ilk önce Refah Partisi'nü körüklediler. Ancak günah keçisi haline getirdikleri Sözen yerine Livaneli'ni aday olması üzerine neredeyse bütün burjuva basın SHP'yi birinci sıraya getirdi. Ancak onda da aradıklarını bulamayınca "çok edici" belgeler yayınlamaya başladılar. Anlaşılmayan yan ise neden çok oldukları. Livaneli de sizlerden biri değil mi? Yakın zamana kadar yediğiniz kütüğün ayrı gitmiyordu. Eğer biliyorduk diyorsanız, tanımadığımız birisini neden öve öve göklere çıkartıyordunuz? Peki ya şimdi desteklediğiniz ANAP veya DYP ile de çıkarlarınız çatınca onların içkaçtıklarını da aşılayacak mısınız? Yalnız dikkat edin, bütün partilerin kirlil çamaşırlarını ortaya dökerseniz, halka kimseyi umut diye pazarlayamazsınız.

Kamuoyu Araştırmaları Yalanları

Bir diğer nokta ise yine kendilerinin harıl harıl çalıp yaptıkları kamuoyu araştırmaları. Yapan kamuoyu araştırmalarının halkın eğilimini değil, medyanın tercihini yansıttığını daha önce de söylemiştik. Diğce olan, haftalar önce yazdığımız görüşçe, şimdi burjuva basın temsilcilerinin de kabul etmiş olması. Araştırmaları yapanlar da kendileri, gerçekleri yansıtmadığını söyleyen de. Yaptığınız araştırmalara zaten pek fazla kimse inanmamıştı ama neden bir zamanlar parlattığınız yıldızları şimdi söndürmeye başladınız? Dereyi geçerken anı değıştirdiğinizle göre pazarlıkta anlayışmamış olmanız gerek.

Siz yine düzen partilerinin kirlil çamaşırlarını ortaya dök-meye, birbirinizin ahlaksızlığını açklamaya devam edin. Hatta halka yaptığınız araştırmalara inanmamalarını söyleyin. Ama dikkat edin, devletin otoritesini sarıyorsunuz. Varın öbür gün MGK yine sizleri bir araya toplayıp, kulağınızı çekerse şikayet etmeyin. Hem sonra halkı nasıl inandırıcakolun. Siz iyisi mi şikayetçi olmak yerine oy kullanan olun bilsin. O

Bir "kader" kurbanı "Canı çıkacağına adı çıkmış"

Yeri: 3 No'lu DGM duruşma salonu.

Tarih: 21 Mart... "Darbecilerin" mahkemesi görülecek biraz sonra.

Dışarıda ve salonda gerekli "güvenlik" önlemleri de alınmış her zamanki gibi. Ne de olsa dava "siyasi" bir davaydı. Savcı, sanıkların "siyasi" savunuma yaparak, pankartı açıp slogan atarak duruşma nizamını bozma ihtimallerine karşı polis amirine işi sıkı tutması talimatını vermiş olmalıydı.

Duruşma başlar. Önce isim yoklaması ve sonra ilk ifadeler. Herkes anlı şanlı savunmalar söyleyeceklerini duymak için dikkat kesilir. "Bilmen ne sorumlusu" olarak yargılanan bir sanık kalkar ve "esinin gazetesinde diğci vb. gibi teknik işlerle uğraştığını" söyleyerek yapar "savunma"sını. Başka ötür bekleyenler hayal kırıklığına uğrar. Sanık yerine oturur.

İfade sırası daha anlı şanlı bir darbecidir şimdi. Yıllarca cezaevinde kalmış, adı sürekli 12 Eylül'ün önemli davalarında geçmiş, önemli siyasi belgelere imza atmıştır. Konuşmaya başlarken sesizlik artar.

Ve darbeci "siyasi" sanık şöyle söyler savunmasında: "Bir insanın adı çıkacağına can çıkmış. Yani bir insanı adı bir kez çıktı mı, gerisi tamamdır."

Yazık, cezaveine girince "canı çıkmış" kadar olmuş anlatılan.

TC adaleti onun "masum"lığını takdir eder mi bilinmez, ama bir dilekçeyle "siyasi tutanak" statüsünde reddedebilirler. Böylece daha uygun olur; "Kader kurbanları"...

Ve bu noktada geriye onlara söylenebilecek tek şey kahr: "Allah kurtarsın"...

Seçme İnciler...

"İşimiz 'B'lere kaldırsa yandık."
Süleyman Demirel (Kredî notusunu BB'ye düşürülmesinden sonra)

"Şimdi kral bizi."
Murat Karayalçın

"Türkiye Dingo'nun ahırı değil."
Diğşileri Bakanı

"Patronlar ölün fermanımızı imzaladı."
Tanrı Çiller

Binicinin cinsiyeti

Seçim zamanı gelince, düzen partilerinin adayları, üzerine dev anfiler yerleştirilen otobüslerle, il il, ilç ilç dolarak otuk çekip vante-rini yarıtırıyorlar. Bu yarıta her parti otobüsünü önüne kendini sembolize eden amblemlerini koyar.

DYP'nin seçim otobüsüne de, parti amblemindeki hayvanın ismi verilir: KIRAT

Şimdi Kırat'ın süründe Bağbakan Tansu Çiller var. 30 yıldır Demirel'in süründen immedigi Kırat, yıllardır oradan oraya koşmaktan yorulmuş, nalları düşmüş, ahi gitmiş vahi kalmış bir sütiğ beygirine dönmüştü. Şimdi Kırat yeniden silendi, cılandı, yollara düştü.

Demirel "Möhrünüzü guratın bögürne vurun" diye oy isterdi. Kırat'ın şimdiki binicisi Çiller ise "Diğ binicinizle güvenin" diye bağırtıyor. Güvenmeyeler at yarış uzmanı Nalkapon'a sorabilir. At mı, binici mi önemli, yoksa binicinin cinsiyeti mi?

İmren Aykut Meclis'te ANAP'lı arkadaşlarına fal bakıyor. Anlaşılan düzen partileri işleri falcılara, medyumlara havale ettiler. Ne yapsa ne etse nafiile... Boş çuval dik durmaz.

Bamteli

Tanrı Çiller

Dünya Tiyatrolar Günü'ne seçim engeli

Her yıl 27 Mart'ta kutlanan Dünya Tiyatrolar Günü bu yıl aynı gün yapılacak yerel seçimler dolayısıyla bir gün gecikmeli olarak 28 Mart'ta kutlanacak. Bu durum doğal olarak çeşitli tiyatro ve sanat çevrelerinin tepkilerine yol açtı. Sezon boyunca düzenli partilerinin politikaları gölgesinde ve icazeti altında tiyatro yapan kimi sanatçıların bu karara tiyatro sanatlarına saygısızlık olarak nitelediler.

Parlamentoda seçim günü sepahtırken o günün Dünya Tiyatrolar Günü olacağını aklına bile getirmeyen başta Kültür Bakanı olmak üzere milletvekillerinin bu "küçük ayrıntıyı" unutmuş olmaları hiç de yadırgatıcı değil aslında. Unutmamış olsalar bile, kültür-sanat politikalarının yalnızca adanmışa üzerine kurulan ve ürünleri özünde sömürdüklerine hizmet edici bir işlevde doğru yönlendiren bir anlayış, böyle bir günde seçimi seçimi üzerine yapması olmasın anlaşılır bir şeydir. Şahneler, oyuncular ve izleyiciler bir gün daha bekleyebilir ama soy-

guncular, tefeciler, vurguncular, kaçakçılar, hoidingler bir gün daha bekletilemez. İste mantık budur. Değerli olan burjuvazinin dövizde endekslendiği çarıklandırı. Ve bu çıkarların bir günlük gecikmeye tahammülü yoktur. Ama tiyatroyun yolda bir günlük bayram pekalas etlenebilir. Çünkü devletin tiyatroları ayı sonlarında masajını alır ve boynu bükük

uyarır bu karara.

Evet, Dünya Tiyatrolar Günü kimi tiyatrolarca 27 Mart'ta, kimilerince de 28 Mart'ta kutlanacak. Tiyatroyu bir mücadele etkinliği olarak görenler dışında 27 Mart'ta kutlamakta ısrar edenlerin muhalifleride de yalnızca bu konuda sınırlı olduğu için bir sabun köpüğünden farkı olmayacak. ☺

GÜN İZİ

Devrimci Sanat ürünleri emekçi halklara aittir burjuvaziye değil

Kemal Sahir GÜREL

Bundan birkaç yıl önce Şehir Tiyatroları'nda bir müzikal oynanmıştı: "Evita". Oyunun ilk önemli karakterlerinden biri Arjantinli diktatör Peron'un karısı Eva Peron, diğeri Che Guevara'yıydı. Oyunun tanıtımına aylar öncesinden başlanmış, oyuncuların özel yaşamları bile burjuva basının magazin sayfalarına döktülmüş, özellikle Che'yi oynayan Cihan Ünal ve Neco neredeyse Che ile özdeşleştirilmişti. Ve aynı günlerde bir televizyon reklamında Neco, Che kıyafetleriyle yere uzanmış poz verirken çıkmıştı izleyicinin karşısına. "Vitra" marka banyo malzemelerini tanıtan bir reklamı bu. Reklamcılar fırsatı derinden kullanmış, ürünlerini tanıtımında kullanmaya kalkmıştı. Ne kadar iğrenç bir yöntem. Che, Latin halkının özgürlüğünün simgesidir. Üçrune verdiği mücadelede faşizm tarafından katledilmiştir. Burjuvazi o kadar çirkin ve iğrenç bir ablağa sahiptir ki, Che'yi burjuva tüketim maddesini çekici kılmak için kullanabilir. Evet, burjuvazi tek dayanağı olan kör için her türlü değeri ayaklar altına alır.

Fakat şu konusu olan yalnızca kör etmek değil tabii ki. Egemenliğin sürdürülmesi ve daha da güçleştirilmesi için ölümlükten büyük engel olan devrimci halk muhalefetine de engellenmesi ve şu etmesidir gerekiyor. Bu da yalnızca topa, tüfeğe, katletmeye değil, halkın iletici, devrimci kültürel değerlerine ve yaşam biçimine müdahaleye ve yönlendirmeye de gerektirir. Bunun için de halkın değerlerine boyatça saldırıyor, değeri ediyor, iletici, devrimci sanatçıları ve ürünlerini kültürel yozlaşma ve sömürdükleri düzenleme hizmete ed biçimde gerçek anlamlarında, içlerinden soyutlayarak kullanıyor.

Örneğin gençlik kili olayları, gelişmeleri toplumsal içlerinden uzaklaştırarak, çarpıtarak aktaran "Atış Hattı" adlı haber programının jenerik müziğinde Kızıldere Korosu'nun belki de en beğenilen parçası olan, devrim yıllarında Kazak askerlerinin Kalkış Saray'a baskını anlatan Plaine Ma Plaine adlı müzik yer alıyor. Müzik tamamen sosyalist bir ruhu, insanı ve coşukluğu yansıtırken, burjuvazi bunu kendi propagandası için hazırlanan bir haber programında kullanarak içiçerğini yok etmeye çalışıyor.

Aynı şekilde bugün içinde bulunduğumuz sahte, iktidarlı ve gösterişli seçer atmosferinde, halkın en çok beğenilen toplayan devrimci sanat ürünleri, sözleri değiştirilerek parti propagandalarına alet ediliyor. Faşist MHP Grup Yorum'un "Dağlara Gel" adlı parçası açılan davayı kaybetmesine rağmen ısrarla çalmaya devam ediyor. CHP bir İtalyan halk türküsü olan ve partizanların mücadelesini anlatan "Cav Bella"yı sözlerini değiştirilerek çalıyor, SHP, seçer birölemlerde bütün gün Zulfu Livaneli'nin '80 öncesi ürünlerini çalıyor. Refah Partisi bir seçim broşüründe Nazım'ın ilk dönem şiirlerinden birine yer vererek yasakçı olmadığının yanı sıra çalıyor. Halkların belgide devrimci katli ve ihbarı gerçekleştirilecek yer eden İŞİ Partisi, emekçilerin karışık sloganı olan "Halkıy Kazanacağız"la seçim afişlerini donatıyor. İŞİ Partisi ve Refah Partisi Pir Sultan Abdal'ın "Gelin Canlar Bir Olalım" sözünü afişlerinde kullanarak Alevi kesim kenderlerine çekmeyi amaçlıyor.

Aynı değeriyeşen bugün Kültür halkının mücadelesine gülsü olan Newroz'un resmi ağzırcı aradanlatırcağı Milli Türk bayramı ilan edilmesine de görülebiliyor.

Devrimci mücadelede varlığı boyut, bunun yaratdığı kültürel değerler ve bu mücadelede oluşan sanatın ürünlerini emekçi halklara yaratmış beğeni ve sempati, olguların tüm vahşetine ve karalamalarına rağmen onun da kabul etmesi zorunda kaldığı gerçeklerdir. Ve doğuşu tarihi ya da değeriyle yok edecek ya da kendi lehine çevirmek için kullanılmaktan kaçınılmazdır. Ama içinde her türlü ablağı ve yozlaşma barındıran, insanı değersizden üstün burjuva kültürü ve yaşamı karşısında oluşan devrimci kültürel değerlerin böyle kullanılması da olgularıyla amaçladığı sonuçlara ulaştırmayacaktır kuşkusuz. Çünkü bu değerlerin ölümlük halkların yüzyıllardır ödemeli keşifleri değeri bir yaşam mücadelesinde, savagı vardır. İnsan sevgisi, kardeşlik, paylaşıma, yardımlaşma gibi sosyalizme ve sosyalizme inançta anlamını bulan, olgularına yabancısı, dışlanmış olduğu, onun içinde asla barınamayan değerlerdir bunlar. Ezilen, sömürülen emekçi halkların bilincine kök salmış ve devrimcilerin beslediği, büyütüldüğü değerlerdir.

Yalnızca, sahtekarlık, riyakarlık, ablağılık gibi sadece burjuvaziye ait değerler ise kendisiyle birlikte bir gün yok olup gidecek olan kokmuş şun değerlerdir. Ve, tarihin karanlığına gömülmeye mahkumdurlar. ☺

Sanatçılardan seçimlere boykot

Devrimci, demokrat ve yurtsavcı sanatçılar, seçim aldatmacasını teşhir ederek bu oyunu hoş çıkarcaklarını söylediler.

Devrimci, demokrat ve yurtsavcı bir grup sanatçı, 24 Mart'ta DEP li Merkezinde düzenledikleri basın toplantısında seçimlere katılmayacaklarını açıkladılar.

Ortaköy Kültür Merkezi, Genç Ekin Sanat Merkezi, Çağdaş Sanat Merkezi, Çağdaş Sanat Atölyesi, Grup Yorum, Özgürlik Türküsü, Ayşe Gülen Halk Sahnesi, Fotoğraf ve Sinema Emekçileri, Kültür ve Sanat'ta Tavrı Dergisi, Dinmeyen Müzik Topluluğu, Grup Şahmaran, Çağdaş Oyuncular, Genç Ekin Tiyatro Grubu, Mezopotamya Kültür Merkezi, Koma Gıya, Amed, Mezrabotan, Rojhilat, Avarç, Arın, Agire Sivan, Azad, Dibirîn, Şivan, Gani Nar, Xanemir, Fırat Başkale, Gülen Mezrabotan, Koma Serhildan, Teatr'a Sıyana Nu, Fevzi Bile, Ahmet Erkanlı, Fevzi Kurtuluş, Hayati Azim, İbrahim Karaca seçimlere neden katılmayacaklarına ilişkin, "Halkların kardeşliği adına, birlikte mücadelesi ve özgürlüğü adına, seçimine sokulmayan DEPT desteklemek ve azizlen Kültür halkının yanında olduğumuzu göstermek adına bu seçimleri protesto ediyor ve düzene oy yok diyoruz." açıklamasında bulundular.

Ayrıca sanatçıları, aydın ve demokratların seçimlere katılmamaları ve bu aldatmacayı teşhir ederek, bu oyunu hoş çıkarcaklarını doğrultusunda çağrıda bulundular.

Basın açıklaması Grup Yorum ve Koma Amed'in söylediklerini doğruladı. Bu sözler de.

Viyana'da "Küba ile Dayanışma Şenliği"

Geçtiğimiz günlerde Küba'nın müzik grubu GENERIS'in söylediği çoklu Latin Amerika parçalarıyla başlayan şenliğe 60'ın ötesinde insan katıldı. Şenliğe yapılan konuşmalarda Küba'nın içinde bulunduğu ekonomik buhranının geçici olduğu, uluslararası finansal sistemin öneminde dahi dayatıldığı, gülmüşle, Küba'ya da-

yanışmanın Türkiye ve Kürdistan'daki mücadeleyi yürüten devrimcilerin bir görevi olduğu belirtildi. Duvarlara Türkiye ve İspanyolca olarak yazılı "Yasasız Sosyalizm" pankartları ve Mahir Cayan'ın fotoğraflarının asıldığı şenlik Viyana Halkları Müzik Grubu'nun söylediği marşlarla sona erdi. ☺

Ankara'da AYÖ-DER şenliği

Fıratçeppe Üniversitesi Tıp Fakültesi bahçesinde 17 Mart Perşembe günü AYÖ-DERT'ün öğrencilerinin düzenlediği bir şenlik yapıldı. Devrimci Proleter Gençlik'in de katıldığı şenlikte yapılan konuşmada Mart ayının faşizminin arzu sınırlarını karıştı-

ran devrimci mücadelesinin imne kazandığı bir ay olduğuna değinildi.

Yaklaşık bir saat süren şenlikte Grup Ekin'in söylediği türkülerle de katılan öğrenciler, her beraber çektiikleri bayrakları şenliği sona erdirdiler. ☺

İŞÇİLER

ZORUNLU TASARRUF DEVLETİN GASPÇI YÜZÜDÜR

- Yasa zoruyla el konulan "zorunlu tasarruf" un miktarı 20 trilyon... Bu büyük gaspla yetinmeyen devlet bu paranın da yanabileceği tehdidinde bulunuyor.

- ✓ **TÜRK-İŞ; İkiyüzlülüğe devam**
Bir yanda işçi kıyımına karşı demeçler; diğer yanda özelleştirmede "başarısız" olduğu için Çiller'e "eleştiri"...
- ✓ **Trabzon; Çay üreticilerinden miting...**
- ✓ **Malatya; Üreticiler bütün üretimine konan yasağı protesto ediyor...**

Yazısı sayfa 20-21'de

DÜNYADAN

ANGOLA'DA BİR YILDA 100 BİN KİŞİ KATLEDİLDİ

- Emperyalizm bir yandan MPLA'yı sağa çekmeye çalışırken, diğer yandan UNITA'ya silah yardımı buluyor. Nikaragua örneğinden ders almayanlar için Angola da çarpıcı bir örnek olabilir.
- ✓ **Hollanda'da baskılara tepki**
Hollanda polisi provokasyonlarla, düzmece tutuklamalarla özellikle Devrimci Sol taraftarları üzerinde terör estiriyor...
- ✓ **Devrimci Filistin halkının yanındaydı**
Devrimci Sol Ortadoğu Temsilciliği'nin El Halil katliamını protesto etkinlikleri...

Yazısı sayfa 11'de

DEVRİMCİ YAŞAM

DAHA FAZLA FEDAKARLIK VE ÖZVERİ

- Devrimcilik bir anlamıyla düzenin halklarımızdan gasp ettiği insan malzemesini devrimci mücadeleye yeniden kazanan özveri bir işçiliğe benzer. Bu işçiliğe, bu emeği harcamaya razı olmadan, ne mücadeleyi kitledere taşıyabilir, ne de hedefimize varabiliriz.
- Krizin ve dejenerasyonun daha da derinleştiği bugün, devrimcilik çok daha fazla fedakarlık ve çalışmaya, kitledere her şeyimizle örnek olmayı dayatıyor.

Yazısı sayfa 16'da

Kurtuluşumuzun Yolu Şehitlerimizin Yoludur

30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma Günleri

■ Şehitlerimizin

Yaratığı

Geleneklerle İlerledik

Onlarla büyüküdü kavgamız. Kızıldere'de yazılan manifesto, 12 Temmuz'larla, 17 Nisan'larla, duvarlara kanlarıyla inancını yazan savaşçıların direnişleriyle dalga dalga yayıldı halklarımız.

■ Şehitlerimiz "Bizi Aşın"

Diyorlardı Devrimcilerle

Onların ortak yanları, kendilerini kavganın içinde yeniden yaratmaktır. Şehitlerimizi yaşatmak, işte bunun için kendimizi aşmak, onları aşmak, bayrağı onların bıraktığı yerden daha yükseklere taşımaktır.

■ Şehitlerimiz Halka Devrim Çağsındır

Onları nasıl yaşadıklarıyla ve ölümü hangi inançla kucakladıklarıyla anlatmalıyız halka. Anlatabildiğimizde, emekçi halkın bilincinde devrimin yol gösterici sembolleri olarak, kazanacağımızın güvenceleri olarak yaşayacaktır onlar.

Yazısı sayfa 14-15'te

Faşizm halkların ulusal onurunu temsil edemez

- Farklı ulusların, farklı halkların özgür koşullarda birlikte yaşayıp, birlikte savaşması bugün faşizmin en büyük korkusudur. Ve faşizm bugün bundan dolayı ırkçı ve bölücüdür.

- Ülkemizin gerçek sahipleri, bu topraklar üzerinde yaşayan tüm uluslar ve azınlıklardır. Her biri kendi kimliğiyle ve özgürce yaşama hakkına sahiptir. Hiçbir ulusun, diğer bir ulusun özgürlüğünden korkması için bir neden yoktur, olamaz. Devrimciler bu hak için savaşıyor, halklarımızın ulusal onurunu ayakta tutmanın mücadelesini veriyorlar.
- Faşizmin emperyalizme teslimiyet dayatmasına karşı ulusal onur ve bağımsızlık bayrağıyla; faşizmin bölücülüğüne karşı halkların kardeşliği şırlarıyla savaşalım.

Yazısı sayfa 12-13'te